

Ofițerii și agenții poliției urbane arădene (1929-1949: A-O)

The officers and agents of Arad's urban police (1929-1949: A-O)

*Emil Arbonie,
Asociația culturală „Astra arădeană – 1863”*

Abstract

The general reorganization of Arad's police was made in 1929. Since that time, until January 1949, in the Arad Municipality Police Quaestorship functioned the administrative police, judicial police and state security police offices, within the central office, at the police stations and posses, as well as at the border police. The functional activities were accomplished by officers, agents, detectives and public guards, whose number changed along the time.

Key words: officers, agents, detectives, public gardis.

Ofițerii de poliție

Albu Bucur. Născut la 14 aprilie 1910 în localitatea Rășinari (Sibiu). Fiul lui Bucur și al Anei Albu. Bacalaureat al Liceului „Gheorghe Lazăr” din Sibiu. Și-a îndeplinit stagiul militar în cadrul Regimentului 90 Infanterie, fiind lăsat la vatră cu gradul de sergent în rezervă, în anul 1933. Cu data de 15 mai 1934 a fost încadrat gardian public în cadrul Prefecturii Poliției București. Promovat șef de secție a gardienilor publici, la 15 aprilie 1938, la 8 decembrie 1939 a fost numit comisar-ajutor, în urma susținerii examenelor necesare. Începând cu această dată, a fost încadrat la Chestura Poliției Municipiului Arad, fiind încredințat cu conducerea Poliției de Frontieră Aeroportul Arad, în perioada 10 decembrie 1940-mai 1941. Cu data de 20 mai 1941 a fost încadrat la Inspectoratul Regional de Poliție Timișoara, deși lt. col Berescu Grigore, conducătorul Inspectoratului Regional de Poliție Timișoara solicitase Direcțiunii Generale a Poliției detașarea comisarului-ajutor Albu Bucur la conducerea Poliției de Frontieră Aeroport Arad, motivând această cerere, sub următoarea formă: „Aeroportul Arad este aeroport internațional de frontieră. Toate avioanele spre străinătate sau care vin spre București, fac escală la Arad, unde se face verificarea actelor

călătorilor. Majoritatea călătorilor sunt străini. Personalul polițienesc care face acest control trebuie să fie cunoscător al limbilor străine. Comisarul-ajutor Albu Bucur cunoaște limbile germană, franceză și engleză”. Nu s-a aprobat această detașare, fiind numit șeful Biroului Presei, până la sfârșitul lunii decembrie 1941. În perioada 28 decembrie 1941-27 martie 1944 a condus birourile polițiilor judiciare și de siguranță din cadrul Prefecturii Poliției Odesa, după care a revenit la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu gradul de comisar. În perioada 1945-1948 a făcut parte din cadrul Comisiei de triere a refugiaților și repatriaților, fiindu-i încredințată conducerea birourilor de repatriere, controlul străinilor și pașapoarte. A fost foarte bine apreciat pentru activitatea desfășurată. Până la acea dată, pentru activitatea profesională desfășurată, a fost distins cu ordinul „Serviciul Credincios” clasa a II-a. Într-o foaie calificativă întocmită la sfârșitul anului 1948, se făceau următoarele mențiuni: „ În orice ramură de activitate s-a asimilat ușor și i se poate încredința munca oricât de grea, fiind cunoscut că dispune de foarte multă putere de muncă. A funcționat la mai multe probleme și s-a achitat de ele în mod satisfăcător. Cunoaște foarte bine problemele de frontieră și a condus cu succes această problemă. Ca o slăbiciune, muncește sectar și dezorganizat”. La 24 ianuarie 1949 a fost încadrat, cu gradul de sublocotenent, la Miliția Orașului Arad. În august 1949 era apreciat ca fiind „cinstit, corect, hotărât și cu mult discernământ în executarea serviciului. Încadrat pe linia politică a democrației populare”. După avansarea la gradul de locotenent, la sfârșitul anului 1949, cu data de 4 martie 1950 a fost pus în disponibilitate, conform cerințelor „democrației populare”, impulse cu foarte multă asiduitate de către consilierii sovietici¹.

Almășan Sabin. Născut la 24 februarie 1915 în localitatea Abrud (Alba). A fost absolvent al științelor juridice și a fost încadrat comisar la Chestura Poliției Alba-Iulia, cu data de 25 iunie 1941. A dat o declarație în fața chestorului Liviu Murgău, că nu făcuse parte din nici o organizație cu caracter subversiv și nici nu participase în vreun fel la substituirea legionară din 21-23 ianuarie 1941. Cu data de 12 iulie 1941 a fost detașat și transferat la Chestura Poliției Municipiului Cernăuți, fiind numit șeful Comisariatului Circumscripției V, până la 1 iunie 1942. În anul 1943 a obținut titlul de doctor în Drept. Pe data de 21 martie 1944 a fost transferat de la Poliția Suceava, în interes de serviciu, fără drept de indemnizație, la Chestura Poliției Municipiului Arad, Pe data de 8 aprilie 1944 s-a prezentat la

¹ Serviciul Județean Arad al Arhivelor Naționale, fond *Chestura Poliției Municipiului Arad*, *Dosare personale*, dosar nr. 34 (în continuare: *A.N. Arad*).

serviciu, în fața chestorului arădean Ion Stelian. A fost comprimat din serviciu în anul 1945, deoarece Parchetul Tribunalului Arad i-a deschis o cercetare publică, împreună cu gardianul public Varadi Eremia, existând o reclamație, conform căreia, cu ocazia inventarierii unor bunuri ale unui comerciant, cu asistența unui ofițer sovietic, și-ar fi însușit unele bunuri ale proprietarului. Fiind trimis în judecată, a fost suspendat din funcție. În anul 1948 era comisar la Poliția Lugoj și a fost trimis în judecata Comisiei disciplinare a Direcției Generale a Poliției, care, prin decizia nr. 162 din 26 aprilie 1948 l-a îndepărtat din serviciu².

Anca Candin. Născut la 4 martie 1907 în localitatea Abrud (Alba). Absolvent de liceu. A efectuat stagiul militar în cadrul Brigăzii II Moto, fiind pus în completare cu gradul de sergent cu termen redus. A dat examen la Școala de poliție științifică, la 9 iulie 1931. A fost încadrat la Comisariatul de Poliție Gherla, la data de 1 octombrie 1931, cu funcția de comisar-ajutor. La 10 octombrie 1936 a fost mutat la Chestura Poliției Municipiului Arad, unde i s-a întocmit procesul-verbal de prezentare la serviciu, cu data de 3 noiembrie 1936, sub conducerea chestorului Traian Iancu, care l-a repartizat la Biroul Poliției de Siguranță. La 26 februarie 1938 a fost încredințat cu conducerea Comisariatelor Circumscripției IV de poliție și Gara C.F.R. Arad, iar pe data de 11 martie 1940 a fost trecut la conducerea Comisariatelor Circumscripției II și Piață. La 30 noiembrie 1940 comisarul Mihalcea Gheorghe i-a predat Biroul M.O.N.T. La 7 noiembrie 1944 a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Oradea. Din punct de vedere profesional a fost considerat un bun ofițer de poliție, energic, cu spirit de inițiativă, atât pe teren, cât și în birou. I-a încetat calitatea de funcționar polițienesc, prin punerea în disponibilitate, cu data de 20 februarie 1945, prin reducerea efectivelor³.

Arghir Anastasie. Născut la 16 mai 1897 în localitatea Filia (Brăila). A fost absolvent a 4 clase secundare. A fost recrutat la Regimentul 3 Artilerie, unde, la 7 noiembrie 1915 a fost avansat subofițer. A participat la Primul Război Mondial, iar pentru fapte sale, a fost distins cu medalia „Crucea Comemorativă” 1918-1919, cu baretele Dobrogea, Turtucaia, Mărăști și Mărășești. După trecerea în demobilizare în mai 1920, cu data de 1 iunie 1920, a fost încadrat sergent furier la Prefectura Poliției Arad și a fost avansat, cu data 15 noiembrie 1921, la gradul de ofițer de sergenți.

² Idem, nr. 15.

³ Idem, nr. 31.

Executând serviciul, a efectuat și studiile liceale, pe care le-a absolvit în anul 1925, la Liceul „Iosif Vulcan” din Arad. Pentru rezultatele obținute în activitatea profesională, a fost distins cu medalia „Bărbăție și Credință”. Cu data de 21 martie 1928 a fost transferat, în funcția de subcomisar, la Poliția Caracal, comisar-ajutor la Chestura Satu-Mare, la 25 octombrie 1929, de unde a fost transferat la Detașamentul de Frontieră Petea. A revenit, cu același grad, la Chestura Poliției Municipiului Arad, după consecințele Diktatului de la Viena, din 30 august 1940. A fost transferat la Detașamentul de Poliție Grăniceri-Frontieră, cu data de 17 februarie 1942, până la desființare, revenind la chestură pe 8 mai 1942. Colegii și chestorul l-au calificat ca element mediocru, fără cunoștințe profesionale și cu rea comportare în societate, astfel încât, a fost trecut în cadrul disponibil, în baza Decretului-lege nr. 2341 din 13 august 1942. În baza unor prevederi speciale privind activitatea polițienească (persoanele disponibilizate puteau fi utilizate în serviciile administrației locale, chestorul Pop Baldi a trimis o adresă primarului arădean, cu rugămintea de a-l încadra pe disponibil în Biroul populației de pe lângă Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data de 25 noiembrie 1942, recomandându-l ca element bun și vigilent. Cu data de 31 octombrie 1943 a solicitat pensionare, fiind pus din oficiu în retragere, prin decizie provizorie, pentru a-și aranja drepturile de pensie, după o activitate polițienească de 15 ani, 7 luni și 121 de zile⁴.

Ban Alexandru. Născut la 1 august 1882 în orașul Lipova. A urmat cursuri ale Academiei Comerciale, pe care le-a terminat în anul 1902. În același an a efectuat serviciul militar la Regimentul 97 Infanterie Timișoara. A fost mobilizat în Primul Război Mondial, fiind trecut în viața civilă cu gradul de căpitan în rezervă. A fost încadrat cu gradul de comisar la Prefectura Poliției Arad, la 22 noiembrie 1919. Ulterior, a fost numit ajutor de comandant al Corpului Sergenților de Oraș din Arad și apoi, la cerere, a fost însărcinat cu conducerea Diviziei de Contravenții, unde s-au constatat nereguli în această activitate juridică polițienească. Din anul 1929 a fost numit șeful Detașamentului Gardienilor Publici din Arad, funcție pe care a îndeplinit-o până la 28 octombrie 1939, când a fost permutat, în aceeași funcție, la Poliția Alba-Iulia, apoi cu data de 9 noiembrie 1939, la Poliția din Lugoj, iar la 14 iunie 1940, la Detașamentul din Târgu-Jiu. Trecând în concediu medical, a dispărut într-un loc necunoscut, din septembrie 1940, considerându-se că s-ar fi refugiat în Ungaria⁵.

⁴ Idem, nr. 6.

⁵ Idem, nr. 57.

Bărbat Coriolan. Născut la 4 ianuarie 1900. A fost bacalaureat al liceului. A fost încadrat comisar ajutor la Poliția orașului Alba Iulia la 1 octombrie 1929. A fost detașat la Poliția orașului Sighet, în februarie 1931, apoi cu data de 24 decembrie 1931 a fost detașat la Chestura Poliției Municipiului Arad, apoi, în anul 1933, la Inspectoratul Regional de Poliție Timișoara și, din nou la Arad, unde era căsătorit și avea o proprietate. A desfășurat diverse activități profesionale, mai mult la Comisariatele de Circumscripție Șega și Gai, însă a avut foarte multe probleme disciplinare. Conform unui raport din anul 1937, în perioada 15 octombrie 1929-26 ianuarie 1937 avea 454 zile de concedii și permise, 11 muștrări și 80 zile de amendă din salarii. Din aprilie 1937 a fost însărcinat cu conducerea Detașamentului de Poliției Teiuș-Gară. Pentru minciuni și gravele fapte disciplinare, la începutul anului 1938, a fost trimis în judecata Comisiei Disciplinare a Direcțiunii Generale a Poliției. La 11 aprilie 1938 i-au încetat detașările începute din anul 1931 și s-a prezentat la serviciu, la Poliția orașului Alba Iulia, iar cu data de 15 mai 1938 și-a dat demisia din funcția de comisar ajutor. În anul 1939 domiciliul în Arad, Strada Abatorului nr. 4, iar în 1942, pe Strada General Corandă nr. 40⁶.

Binder Ludovic. Născut la 31 mai 1907 în Alba-Iulia, de religie mozaică. Fost tapițer, a declarat că era absolvent de liceu, dar fără să prezinte actele necesare. A fost încadrat comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad cu data de 23 aprilie 1945, detașat la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră, la 28 septembrie 1945, în locul comisarului Teriteanu Cornel. Uneori figurează cu gradul de comisar, dar nu există un act al unei astfel de încadrări. S-a implicat în eliberarea de autorizații de intrare și ședere în țară a cetățenilor străini, fără ca aceștia să aibă acte legale cu viză consulară sau aprobări de la Comisia Interministerială sau Comisia Aliată de Control. Cu data de 15 martie 1946 a fost transferat disciplinar la Poliția orașului Bacău, și a fost pus în cadrul disponibil cu data de 1 aprilie 1946, pentru greșeli în serviciu⁷.

Blănaru Constantin. Născut la 16 martie 1916 în localitatea Păhnești (Fălciu). A fost absolvent de liceu, iar stagiul militar l-a îndeplinit în cadrul Regimentului 3 Pionieri, în anul 1936 și a fost trecut în completare cu gradul de fruntaș cu termen redus. Cu data de 29 aprilie 1941 a fost încadrat impiecat la Poliția de reședință Huși, apoi a fost trecut în funcția de comisar

⁶ Idem, nr. 97.

⁷ Idem, nr. 135.

ajutor și a condus timp de doi ani Biroul Poliției de Siguranță de la această poliție. S-a înscris student la Facultatea de Drept din Iași, care a fost mutată la Alba Iulia și a cerut, de-a lungul timpului, aprobarea unor concedii necesare pentru susținerea examenelor, dar nu rezultă că ar fi terminat studiile juridice. Din 22 august 1944 a fost detașat la Poliția Huedin, apoi, cu data de 10 noiembrie 1944, la Chestura Poliției Municipiului Arad, de unde a fost pus în disponibilitate la începutul anului 1945. Cu data de 2 mai 1945 a fost rechemat în activitate în funcția de comisar ajutor, mutat la Poliția Reșița la 1 octombrie 1946 și transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad la 1 aprilie 1947, fiind însărcinat cu serviciul la Comisariatul Gării Arad. A avut multe probleme disciplinare, în urma diverselor reclamații. A fost mutat la Comisariatul Poliției de Frontieră Curtici, la 5 mai 1947, sub conducerea comisarului șef Pașca Octavian, apoi readus la Chestura Arad din 25 noiembrie 1947, din motive disciplinare. După înființarea Miliției Populare, cu data de 24 ianuarie 1949 i-a încetat calitatea de funcționar polițienesc, cu „drept de plasare în câmpul muncii”⁸.

Boica Dumitru. Născut la 4 septembrie 1894 în localitatea Cristian (Sibiu). A fost numit subcomisar la Prefectura Poliției Arad, la 1 martie 1924 și a fost avansat în funcția de comisar, la 16 februarie 1927. A desfășurat activități de poliție și siguranță la Brigada de Siguranță Pecica (1 martie 1924-12 mai 1925; 18 iunie 1927-1 ianuarie 1928), Prefectura Poliției Timișoara (12 mai 1925-1 august 1926), Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră (1 august 1926-15 februarie 1927), iar cu data de 1 octombrie 1929 a fost mutat la Comisariatul Poliției orașului Caransebeș. În martie 1945 a fost trecut în cadrul disponibil, iar din 1 septembrie 1946 a fost rechemat în activitate și repartizat la Detașamentul de Poliție Băile Herculane. A fost încadrat sublocotenent de miliție, la 24 ianuarie 1949, fiind avansat la gradul de locotenent în anul 1950. A fost însărcinat cu conducerea Miliției orașului Lipova, de unde a fost mutat la Arad, iar cu data de 20 ianuarie 1951 a fost scos din cadrele miliției, cu dreptul de a se angaja în câmpul muncii și de a-și asigura drepturile de pensie. De la 1 august 1914 fusese încadrat în armata austro-ungară, până la 1 octombrie 1918. De la 1 ianuarie 1919 a fost angajat în Jandarmeria română, până la 15 octombrie 1922, iar cu data de 15 martie 1923 a fost încadrat agent de

⁸ Idem, nr. 115.

poliție. Cumulase 35 de ani și 7 luni în serviciul apărării comunității cu arma sau prin lege⁹.

Brad Alexandru. Născut la 25 martie 1901 în localitatea Rănușa (Arad). Absolvent a 4 clase gimnaziale la Gimnaziul din localitatea Sântana. A făcut serviciul militar în cadrul Regimentului 9 Jandarmi, fiind încorporat la 15 aprilie 1923, și trecut în completare cu gradul de sergent. Fost gardian public, din anul 1934, a fost încadrat în funcția de agent de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad prin decizia 22645 S din 27 martie 1939, confirmat în funcție la 10 noiembrie 1942 și avansat comisar-ajutor la 10 noiembrie 1944. Cu data de 10 septembrie 1948 a fost internat în Spitalul central din Arad pentru a i se face o operație urgentă. După aceasta a i s-a aplicat un concediu medical de 21 de zile, fără să mai existe alte date referitoare la evoluția sa profesională, fiind probabil trecut în rezervă, la înființarea Miliției Populare¹⁰.

Cerekess Emil. Născut la 25 iunie 1891 în localitatea Vărsătura (Putna). Absolvent a 5 clase primare. Stagiul militar l-a îndeplinit în Regimentul 10 Infanterie din Focșani, din anul 1912. A participat la campaniile militare și a fost concentrat până la 1 iulie 1921. A fost distins cu medaliile „Avântul Țării. Campania 1913” și „Crucea Comemorativă a Războiului 1916-1918.1818-1920”. Cu data de 1 iulie 1921 a fost angajat manipulant-registrator la Prefectura Poliției Arad, apoi subcomisar la 1 martie 1922 și comisar ajutor în octombrie 1929. În cea mai mare parte a timpului activității polițienești, a funcționat în cadrul Biroului Judiciar, iar în anul 1938 a fost numit, o scurtă perioadă de timp, șeful Detașamentului de Poliție Turnu-Frontieră. Din cauza lipsei de studii a avut unele probleme, astfel încât, din anul 1942 a fost trecut în cadrul disponibil. După trecerea unui an, având o vechime în muncă la stat de peste 15 ani, a solicitat pensionarea, solicitare realizată cu data de 31 octombrie 1943¹¹.

Chira Gh. Ioan. Născut la 27 octombrie 1908 în localitatea Reteag (Someș). A fost absolvent de liceu și a 3 ani de studii la Facultatea de Drept din Cluj, pe care nu a reușit să le termine. Serviciul militar l-a îndeplinit la Regimentul 2 Obiziere Gherla, fiind pus în retragere cu gradul de fruntaș cu termen redus, în anul 1936. A fost încadrat agent provizoriu de poliție la

⁹ Serviciul Județean Timiș al Arhivelor Naționale, fond *Inspectoratul Regional de Poliție Timișoara*, dosar personal nr. 303 (În continuare: *A.N. Timiș*).

¹⁰ A. N. Arad, fond *Chestura Poliției Municipiului Arad*, dosar personal nr. 70.

¹¹ Idem, nr. 214.

Chestura Poliției Municipiului Arad, la 27 martie 1937, unde a funcționat până în anul 1939, când a fost transferat la Poliția orașului Aiud (12 decembrie 1939-24 iunie 1940), a luat examenul de comisar ajutor și a fost mutat la Poliția orașului Reșița (24 iunie 1940-15 martie 1946), la Poliția orașului Oravița (16 martie 1946-1 septembrie 1946) și Chestura Poliției Municipiului Arad (1 septembrie 1946-23 ianuarie 1949). A fost angajat sublocotenent la Miliția Județeană Arad, la 24 ianuarie 1949 și avansat la gradul de locotenent, până la 4 martie 1950, când a fost pus în disponibilitate. La 30 octombrie 1950 era angajat la Comitetul Provizoriu Urban Arad, Secția Gospodărie și Industrie Locală¹².

Chișan D. Cariolan. Născut la 12 februarie 1908 în orașul Lipova (Timiș). A fost absolvent de liceu. Stagiul militar l-a îndeplinit în Regimentul 93 Infanterie din Arad, fiind trecut în completare în anul 1932, cu gradul de sergent. Fusese încadrat agent de poliție la Prefectura Poliției Arad, la 15 august 1924, funcție din care a fost demis la 1 aprilie 1925. A fost angajat agent de siguranță la Serviciul Special de Siguranță Satu Mare, la 1 august 1928, angajat detectiv la 1 octombrie 1929, funcție din care a demisionat la 1 martie 1930. A fost angajat agent de poliție la Comisariatul Gheorghieni-Ciuc, la 1 martie 1932, fiind mutat la Poliția orașului Sighișoara, la 16 noiembrie 1933. La 1 iulie 1935 a fost detașat la Chestura Poliției Satu Mare, de unde a revenit la Sighișoara, cu data 1 aprilie 1938. La 6 iulie 1941 a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Sibiu, unde a fost avansat în gradul de comisar ajutor, la 10 noiembrie 1942. Din anul 1945 a fost trecut în disponibilitate¹³.

Ciobota Octavian. Născut la 6 aprilie 1904 în localitatea Petriș (Arad). A fost bacalaureat de liceu. A îndeplinit stagiul militar la Regimentul 93 Infanterie din Arad, fiind trecut în completare cu gradul de sergent t.r., în anul 1932. Fusese încadrat agent special de siguranță la Serviciul Special de Siguranță Cluj, la 26 septembrie 1926. A fost transferat la Serviciul Special de Siguranță Turda, la 11 august 1928, apoi mutat cu gradul de comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Timișoara, la 1 martie 1933, la Poliția Focla 28 februarie 1939, unde a obținut gradul de comisar la 4 martie 1939, mutat la polițiile din Tulcea (22 august 1941), Sighișoara (7 octombrie 1941), Focșani (21 ianuarie 1942) și la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 20 octombrie 1944, fiind repartizat la comisariatele

¹² Idem, nr. 235.

¹³ Idem, nr. 228.

Circumscripțiilor VII și III, apoi pus în cadrul disponibil cu data de 5 iunie 1945. Pentru activitățile profesionale desfășurate de-a lungul timpului, a fost distins cu ordinul „Coroana României” cu gradul de cavaler¹⁴.

Ciobota Vasile. Născut la 8 martie 1915 în localitatea Șimandul de Sus (Arad). Absolvent a 2 clase gimnaziale. A îndeplinit stagiul militar în cadrul Legiunii de Jandarmi Năsăud, în perioada 1937-1940, fiind trecut în completare cu gradul de caporal. A fost încadrat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 iulie 1941. A urmat cursurile Școlii de poliție științifică-Secția a III-a la Timișoara, în perioada septembrie-decembrie 1941, fiind repartizat la Croitoria Detașamentului Gardienilor Publici Arad, fiind croitor de meserie. La 10 noiembrie 1942 a fost încadrat în funcția de agent de poliție, fiind repartizat la Comisariatul Circumscripției II de Poliție Arad. Din ianuarie 1943 a fost repartizat la Biroul de Siguranță, Secția Legionari, iar mai târziu la Secția Muncitori, unde a avut un incident cu comisarul ajutor Călinăveanu Constantin (acesta a fost condamnat în regimul comunist la muncă silnică pe viață, pentru crime de război), fiind mutat la Comisariatul Gării C.F.R. A îndeplinit diverse activități polițienești, iar din 15 august 1948 a fost transferat la Serviciul de Siguranță, iar din 28 septembrie 1948 a fost mutat la Comisariatul Special de Frontieră Curtici. Cu data 24 ianuarie 1949 a fost încadrat plutonier la Miliția Județeană Arad și sergent de miliție în anul 1951. A fost membru al Partidului Muncitoresc Român, dar a fost exclus în anul 1949. În perioada 16 februarie 1952-16 februarie 1954 a fost condamnat la închisoare, pentru că „a făcut parte din Siguranța antimuncitorească”¹⁵.

Ciumba Vladimir. Născut la 16 noiembrie 1920 în localitatea Dărăuți (Hotin). A fost bacalaureat al studiilor liceale. A îndeplinit stagiul militar în Brigada 3 Pionieri de Munte din Brad, în perioada 1941-1943, a urmat și cursurile Școlii de ofițeri în rezervă, fiind trecut în completare cu gradul de sublocotenent. În perioada 1 octombrie 1945-1 aprilie 1946, a fost subadministrator la Căminul de ucenici nr. 3 din Arad. Cu data 26 aprilie 1946 a fost încadrat în funcția de comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad, activând în Biroul de Siguranță și cu repartizări la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră, în perioadele 1 -18 aprilie 1947 și 15 decembrie 1947-3 ianuarie 1948. A fost angajat sublocotenent la Serviciul de Securitatea Poporului Arad, fiind repartizat din septembrie

¹⁴ Idem, nr. 179.

¹⁵ Idem, nr. 234.

1948 la Biroul de Securitate Curtici (de fapt P.C.T.F. Curtici), până în aprilie 1949, când a fost mutat la Arad. Pentru fapte disciplinare a fost pedepsit cu avertisment și reținerea salariului pe 10 zile, apoi a fost scos din serviciu¹⁶.

Cojau Ioan. Născut la 9 februarie 1897 în localitatea Bârzava (Arad). A efectuat studii pedagogice la Institutul Pedagogic Greco-Ortodox din Arad. A fost mobilizat în Regimentul 94 Infanterie, în anul 1915 și a participat la campaniile militare din Primul Război Mondial, fiind trecut în rezervă cu gradul de căpitan. A fost distins cu ordinele „Steaua României” cu gradul de cavaler și „Coroana României” cu spade pe panglica de „Virtute Militară” și medaliile „Crucea Comemorativă a Războiului din 1916-1918”, „Ferdinand I” cu spade pe panglică, „Victoria 1916-1921” și „Serviciul Credincios” cl. I. A desfășurat activități informative pentru Armata română și Serviciul Special de Siguranță, fiind încadrat în diverse funcții civile și polițienești, din anul 1921, la autoritățile polițienești și de siguranță din Miercurea-Ciuc, Buzău, Satu-Mare, Dej, Oravița, Sibiu, iar în anul 1940, la Chestura Poliției Municipiului Arad, în funcția de comisar ajutor. În perioada 15 septembrie 1941-30 septembrie 1942 a fost transferat la Poliția din Odesa, de unde a fost pus în retragere pentru caz de boală. A fost mobilizat pe frontul de Răsărit în anul 1944, unde a căzut prizonier la Armata sovietică. S-a înscris în Divizia de Voluntari „Horia, Cloșca și Crișan”, cu care a revenit în țară, de unde a fost trecut în rezervă în anul 1945, stabilindu-și domiciliul în localitatea natală. A fost în permanență urmărit de Securitatea Populară, deoarece se deplasa permanent pe Valea Mureșului, de unde achiziționa diverse bunuri de la producătorii agricoli, particulari și cooperatiști¹⁷.

Cojocaru Gheorghe. Născut la 29 iulie 1911 în Slobozia (Argeș). Absolvent al Facultății de Litere și Filozofie din București. A intrat în cadrele polițienești, cu gradul de comisar ajutor, în structura Inspectoratului Regional de Poliție Timișoara, la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data de 29 aprilie 1941. A urmat cursurile Școlii Științifice de Poliție București în perioada octombrie 1941-martie 1942. Pe 5 aprilie 1942 a fost detașat la Detașamentul de Poliție Turnu-Frontieră, în mod provizoriu, până la însănătoșirea comisarului ajutor Don Alexandru. Cu data de 18 septembrie 1942 a fost repartizat la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră, până la 3 noiembrie 1942. La 19 ianuarie 1943 a fost repartizat la

¹⁶ Idem, nr. 169.

¹⁷ Idem, nr. 252.

Comisariatul de Poliție Nădlac-Frontieră, fiind însărcinat cu conducerea acestuia. În iunie 1943 a fost mutat la Poliția de Frontieră Curtici, fiind obligat să-și mute familia în această localitate, fără să poată părăsi această localitate, fără aprobarea chestorului. Din lipsa locuințelor nu a rezolvat această problemă, el fiind obligat să locuiască personal și permanent la Curtici, având învoire pentru a merge la Arad, unde locuia familia, de sâmbătă seara de la orele 18,00, până luni dimineața la orele 8,00. Pentru plecări repetate de la reședința Poliției de Frontieră Curtici la Arad, fără învoire, a fost pedepsit în mai multe rânduri, inclusiv cu muștrare și pierderea salariului pe 15 zile. Cu data de 1 iulie 1944 a fost încadrat la Chestura Poliției Municipiului Arad. În decembrie 1944 a fost însărcinat cu conducerea Comisariatului Circumscripției IV de Poliție Arad, iar în iunie 1945 a fost detașat provizoriu la Inspectoratul Regional de Poliție Oradea, pentru încadrarea polițiilor de frontieră. După încetarea detașării, a îndeplinit atribuții la Secția Militară a Biroului Poliției Administrative Arad, apoi la Gara C.F.R. Arad și, ulterior, în cadrul Biroului Poliției Judiciare. A fost retribuit pentru activitățile depuse, până la data de 1 aprilie 1947, când a fost radiat de pe statele de salarii. Cu data de 1 aprilie 1948 a fost îndepărtat din funcție pentru calificativul de „Insuficient”. În decembrie 1948 a solicitat eliberarea unui certificat referitor la timpul servit în Poliție, fiindu-i necesar pentru numirea în învățământ¹⁸.

Constantinescu Ion. Născut la 15 ianuarie 1893 în localitatea Alexandria (Teleorman). A fost absolvent a 4 clase primare. A funcționat ca administrator în perioada 3 mai 1913-6 iunie 1915, dată de la care a fost încadrat militar în Regimentul 6 Vânători, până în decembrie 1920, când a fost trecut în retragere cu gradul de sergent. Din anul 1919 fusese mutat ca specialist la Școala Militară de Educație Fizică. Pentru participarea la Primul Război Mondial, a fost distins cu medaliile „Crucea Comemorativă a Războiului 1916-1918” cu baretele Târgu-Ocna și 1919 și „Bărbăție și Credință” cu spade. A fost angajat agent special la Direcția Poliției și Siguranței Generale, Brigăzile centrale din București. Cu data de 1 noiembrie 1929 a fost încadrat detectiv, iar la 3 aprilie 1937 a fost avansat în funcția de comisar ajutor, fiind transferat la Poliția orașului Focșani, apoi la Cernăuți, la 1 octombrie 1938, iar de acolo, la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 10 noiembrie 1938. A avut probleme disciplinare, mai ales una referitoare la împușcarea din imprudență a unui cetățean român, la 13 noiembrie 1943. Dat în judecată, Secția II a

¹⁸ Idem, nr. 192.

Tribunalului Arad l-a condamnat cu sentința penală nr. 1225/1943 să plătească o amendă în sumă de 5.000 lei, 4.000 lei cheltuieli de judecată și 300 lei cheltuieli pentru stat. Victima împușcată a stat 2 luni sub tratament medical până a fost vindecată, iar instanța judecătorească l-a îndemnat spre proces civil, pentru despăgubirile necesare. În perioada februarie-decembrie 1944 a condus Comisariatul Circumscripției VI de Poliție. La 30 decembrie 1944 a făcut parte din cei 12 polițiști care au fost distinși cu sume de bani de către Mareșalul Malinovski, șeful Frontului Ucrainian, care a considerat că Chestura Poliției Municipiului Arad a fost singura instituție polițienească din spatele Frontului Ucrainian căreia i s-a adus onoarea de a fi citată prin ordin de zi. Cu data 28 aprilie 1945 a fost scos din cadrele active, apoi încadrat la 1 septembrie 1946, până la 24 ianuarie 1949, dată la care a rămas în afara Miliției Populare¹⁹.

Crâsnic S. Eugen. S-a născut la 23 februarie 1899 în localitatea Buteni (Arad). Fusese încorporat în armata austro-ungară, de unde a trecut, apoi, în armata română, fiind lăsat la vatră cu gradul de elev-plutonier. În anul 1927 a obținut titlul de doctor în științe juridice la Universitatea „Regele Ferdinand” din Cluj. Din anul 1923 a practicat la Tribunalul Arad, ocupând diferite posturi. În perioada 1925-1929, a fost avocat-secretar. La 28 aprilie 1928, Vasile Avramescu certifica faptul că Eugen S. Crâsnic făcea practică avocațială „în biroul meu avocațial, precum și la Serviciului Contencios Regional Arad”. Prin Decizia Consiliului Baroului din Arad nr. 223 din 14 mai 1928, Eugen S. Crâsnic fusese trecut pe lista avocaților definitiv, prin susținerea și declarațiile avocaților Remus Chicin și Aurel Raicu. La 14 iunie 1928 i s-a eliberat diploma de avocat definitiv nr. 2456/928. A depus jurământul în plenum Tribunalului Arad, la 20 iunie 1928²⁰. La data de 3 octombrie 1931, Eugen S. Crâsnic încunoștința Baroul Arad cu privire la numirea sa „în postul de șef al Poliției de Frontieră Curtici, pe care de fapt o conduc de la data de 2 noiembrie 1929, dată de la care nu mai fac practică avocațială”. Prin decizia ministerială nr. 64.623 din 10 octombrie 1929 a fost încadrat în funcțiunea de comisar șef cl. I la Comisariatul de Poliției Curtici-Frontieră, de pe lângă Chestura Poliției Municipiului Arad și însărcinat cu conducerea aceluși punct de frontieră²¹. În perioada 1-21 august 1934, a înlocuit pe comisarul șef Ciorăscu Tache la conducerea Biroului Poliției de Siguranță Arad, în timpul concediului titularului. La 11 aprilie

¹⁹ Idem, nr. 211.

²⁰ Baroul Arad, *Urmă de dosar*, f. n.

²¹ A. N. Timiș, dosar personal nr. 370.

1938 i s-a confirmat funcția de comisar șef, iar în 11 iunie i s-a prelungit pe timp de un an competența de a instrumenta ca ofițer de poliție judiciară și de siguranță, pe întreg teritoriul județului Arad²². Cu data de 1 noiembrie 1938, a demisionat din funcția de șef al Comisariatului de Poliție Curtici-Frontieră, trecând cu serviciul la Primăria Municipiului Arad, având consimțământul primarului, precum și toate avizele favorabile în acest sens, date de Chestura Poliției Municipiului Arad (Lt. col. Stoichițoiu Constantin, șeful Legiunii de Jandarmi Arad), Inspectoratul de Poliție al Ținutului „Timiș” și Direcțiunea Generală a Poliției. Numirea lui în funcția de șef al Serviciului Administrativ al Primăriei Municipiului Arad trebuie pusă și în corelație cu „o activitate specială în legătură cu chestiunea revizuirii cetățenilor evrei. Această activitate s-a început încă la data 12 februarie 1938 cu întocmirea tablourilor despre cetățenii evrei înscriși în registrele de naționalitate ale Municipiului Arad, tablou ce îngloba un număr de peste 3100 poziții”, arăta el în raportul de activitate, pe anul 1938, al aceluși serviciu²³. În anul 1955 era încadrat la Oficiul de stare civilă al Sfatului Popular Orășenesc Arad.

Crișan Emil. Născut la 27 decembrie 1897 în localitatea Arăneag (Arad). Absolvent a 6 clase de liceu, la 15 octombrie 1915 a fost încorporat în Regimentul 33 Infanterie din Arad. Trimis pe frontul din Rusia, a fost rănit la 1 noiembrie 1916. După vindecare, a fost trimis pe frontul din Italia, unde, în septembrie 1917 a fost rănit, din care cauză a rămas invalid de război, fiind repartizat la Compania Auxiliară din Arad. La 10 noiembrie 1918 a intrat în Garda Națională Română din Arad, fiind repartizat la Secția Târnova, având răspundere pentru apărarea ordinii publice în comunele Dus, Arăneag și Chier. În ianuarie 1919, la venirea trupelor ungare, s-a refugiat la Brad, unde s-a încorporat în Batalionul „Horea”, cu care a plecat spre Tisa. A fost avansat la gradul de sublocotenent, distins cu multe medalii și demobilizat cu data 2 iulie 1920. La 1 martie 1921 a fost încadrat în funcția de subcomisar de siguranță, fiind repartizat la Poliția de Frontieră Otelec, iar de la 16 noiembrie 1921 a fost repartizat la Poliția de Frontieră Curtici, unde a fost avansat în funcția de comisar. La 26 iunie 1926 a fost transferat, în interes de serviciu, la Serviciul Special de Siguranță Deva, în baza unui raport fals al șefului său, polițaiul Marinescu Virgil. A fost pus în disponibilitate, fără efectuarea unei anchete administrative, din motive politice. După schimbarea regimului politic, la 25 mai 1929 a fost reintegrat

²² A. N. Arad, dosar personal nr. 190.

²³ Idem, fond *Primăria Municipiului Arad*, dosar nr. 21/1939, f. n.

în funcția de comisar, repartizat la Inspectoratul Regional de Poliție Timișoara. După reorganizarea Poliției, la 10 octombrie 1929 a fost repartizat în funcția de comisar la Chestura Poliției Municipiului Arad. A îndeplinit bune activități polițienești, și a fost pus în retragere, pentru caz de boală, la 13 decembrie 1943, pentru a-și aranja drepturile de pensie²⁴.

Crișan Ioan. Născut la 1 august 1922 în localitatea Mădrigești (Arad). A fost absolvent a 5 clase primare. Stagiul militar l-a îndeplinit în cadrul Companiei de Pompieri Timișoara, din 1943 până la 11 iulie 1946, când a fost trecut în rezervă. Cu data de 12 februarie 1948 a fost angajat comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad, după examenul pe care îl susținuse la Inspectoratul Regional de Poliție Timișoara. A fost repartizat cu diverse servicii la Serviciul Judiciar și Serviciul Economic, iar cu data de 24 ianuarie 1949 a fost încadrat sublocotenent și numit șeful Biroului Vicii Sociale și Localuri Publice, apoi numit comandant și mutat 30 de zile la Circumscripția de Miliție Hălmagiu. Din decembrie 1949 a intrat în concedii medicale și a fost pus în retragere²⁵.

Dateșan Ioan. Născut la 15 februarie 1880 în localitatea Cipăieni (Turda-Arieș). A fost absolvent gimnazial. Stagiul militar l-a îndeplinit din 1 octombrie 1902 în Regimentul 12 Artilerie, de unde a fost trecut în arma Jandarmerie. A funcționat în poliția rurală până la 20 august 1919, cu gradul de plutonier major. Pentru activitatea depusă a fost distins cu medaliile „Crucea Militară”, „Crucea de amintire 1912-1913” și „Distincția Militară”. A fost încadrat în Prefectura Poliției Arad la 23 octombrie 1919, cu gradul de agent manipulant, iar la 2 decembrie a fost încadrat agent secret și însărcinat cu conducerea unui grup de profesioniști. A fost numit în funcția de comisar la 7 septembrie 1922, fiind recunoscut în această funcție și la 10 octombrie 1929, în Chestura Poliției Municipiului Arad. A lucrat în cadrul Diviziei de Urmăriri și Cercetări, sub conducerea comisarului Traian Iancu, fiind încredințat cu efectuarea cercetărilor și judecarea cauzelor contravenționale. A avut rezultate profesionale deosebit de bune, de la descoperirea asasinilor preoților români Cornel Leucuța și Cornel Popescu, uciși în aprilie 1919, de bolșevicii maghiari²⁶, până în anul 1939, în legătură cu cauzele de revizuire a cetățeniei române, foarte mult timp fiind detașat lângă Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad. A fost pus în retragere pe ziua

²⁴ A. N. Arad, dosar personal nr. 246.

²⁵ Idem, nr. 213.

²⁶ *Românul* (Arad), nr. 244 din 14 noiembrie 1920 și nr. 246 din 17 noiembrie 1920.

de 1 iunie 1939, după 20 de ani de polițist judiciar arădean și alți peste 15 ani în jandarmeria anterioară, pentru a-și stabili drepturile de pensie²⁷.

Debău Gh. Ioan. Născut la 28 iulie 1897 în localitatea Custeling (Târnava Mică). A făcut stagiul militar în armata română, în perioada Primului Război Mondial, de la 1 aprilie 1917, la 20 martie 1920, cu gradul de stegar. Din martie 1922 a fost încadrat în poliție, având funcții de polițai și comisar, la polițiile din Diciosânmartin (1 martie 1922-1 martie 1927), Cluj (1 martie-10 decembrie 1927), Cetatea Albă (10 decembrie 1927-26 ianuarie 1928), Oradea (26 ianuarie 1928-16 mai 1929), Salonta (16 mai 1930-septembrie 1940), Beiuș (septembrie 1940), Detașamentul Poliției de Frontieră Ciurmeghiu (septembrie 1940-mai 1941), Chestura Poliției Municipiului Arad (1 mai 1941-1 februarie 1942), Comisariatul de Poliție Cutici-Frontieră (1 februarie 1942-1 decembrie 1943), Comisariatul de Poliție Jimbolia-Frontieră (1 decembrie 1943-29 aprilie 1945), Poliția Oravița (29 aprilie-9 iulie 1945), Chestura Poliției Municipiului Timișoara (9 iulie 1945-16 martie 1946), Poliția Petroșani (1 aprilie-1 octombrie 1946), Chestira Iași (1 octombrie 1946-15 august 1947) și Poliția Turda (15 august 1947-1 octombrie 1948). A fost pus în cadrul disponibil cu data 15 decembrie 1948. Toate mutările, transferările și detașările s-au efectuat în interesul serviciului. Din unele evidențe ale Ministerului Afacerilor Interne din anul 1966, rezultă că a participat la mișcarea legionară din ianuarie 1941²⁸.

Dinu Ioan. Născut la 8 aprilie 1922 în localitatea Ineu (Arad). A absolvit 6 clase de liceu, a fost angajat în funcția de comisar ajutor la Direcția Generală a Poliției, cu data 7 mai 1946, de unde a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 12 septembrie 1946. A îndeplinit anumite servicii polițienești, fiind încadrat și în Miliția Populară, de unde a fost scos în rezervă, în anul 1954. A fost urmărit de Securitate, dar, la 10 august 1967 s-a luat hotărârea de scoatere din evidența operativă, deoarece fusese luat greșit în această permanentă supraveghere²⁹.

Don Alexandru. Născut la 18 decembrie 1901 în Timișoara. A fost încadrat agent permanent de poliție la Prefectura Poliției Arad, în perioada 15 aprilie 1926-1 martie 1928, apoi a fost încadrat subcomisar la Detașamentul Poliției

²⁷ A.N. Arad, dosar personal nr. 275; A. N. Timiș, dosar personal nr. 197.

²⁸ A.N. Arad, dosar personal nr. 300.

²⁹ Idem, nr. 302.

de Frontieră Moldova-Veche, cu data 28 februarie 1928. La 13 ianuarie 1934 a fost transferat, la schimb cu comisarul ajutor Răduți Alexandru, la Chestura Poliției Municipiului Arad. A desfășurat activități profesionale complexe la diverse comisariate și detașamente de poliție arădene. Spre exemplu, în septembrie 1938, lt. col. Stoichițoiu Constantin, comandantul Legiunii de Jandarmi Arad și șeful Chesturii Poliției Municipiului Arad, l-a încredințat, pe lângă conducerea Comisariatului Circumscripției a III-a de Poliție Arad și cu conducerea Detașamentului Poliției de Frontieră Aeroportul Arad, considerându-l „bun și modest, necesar serviciului”. La 26 martie 1942 a fost transferat și încredințat cu conducerea Detașamentului Poliției de Frontieră Turnu, iar la 10 noiembrie 1942 a fost pus în disponibilitate, fiind considerat de către șefii ierarhici ca element redus și „incapabil de orice activitate polițienească”. Ca urmare a acestei „incapacități profesionale”, la 22 aprilie 1944 a fost concentrat în Grupul de Poliție Specială a Diviziei 24 Infanterie³⁰.

Faur Iulian. Născut la 24 martie 1893 în Szegedin (Ungaria). A fost absolvent gimnazial. În anul 1904 a fost încorporat în Regimentul 3 Călărași, de unde a fost trecut în rezervă cu gradul de sergent. În timpul Primului Război Mondial a fost angajat în Jandarmerie și nu a participat la campaniile militare. Cu data de 1 septembrie 1919 a fost angajat agent special acoperit, în cadrul Serviciului Special de Siguranță Arad. A fost promovat în funcția de subcomisar de siguranță, cu data 16 aprilie 1927 și a fost detașat la Brigada Specială de Siguranță din Reșița, la 26 iulie 1927. În urma cererii personale, la 30 decembrie 1927 a fost mutat la Brigada Specială de Siguranță din Jimbolia, instituție care a fost desființată la 1 februarie 1928 și a fost permutat la Comisariatul de Poliție Jimbolia-Frontieră și la Poliția de Frontieră Comlăușul Bănățean. În baza cererii, la 12 aprilie 1928 a fost mutat la Brigada Specială de Siguranță din Salonta, iar în martie 1929 la Bistrița, apoi în luna mai la Inspectoratul Regional de Poliție Timișoara, și cu data 10 octombrie 1929, la Poliția de reședință Deva, în noua funcție de comisar ajutor. La 19 martie 1930 a fost permutat la Chestura Poliției Municipiului Arad, fiind repartizat la Biroul de Siguranță, iar la 2 martie 1934 a fost detașat la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră, unde a activat până la 1 aprilie 1939. Aici a avut unele probleme disciplinare, din cauza cărora a fost mutat la Poliția de reședință

³⁰ Idem, nr. 257.

Deva, cu data 1 aprilie 1940, de unde a fost pus în retragere, la 24 august 1940³¹.

Ghimboasă Dumitru. Născut la 8 septembrie 1902 în localitatea Mehadia (Severin). Absolvent a 3 clase primare, a îndeplinit stagiul militar la Regimentul 18 Infanterie, fiind trecut în completare cu gradul de soldat, în anul 1924. A fost angajat în activitatea industrială arădeană, în funcția de cazangiu. Cu data 29 mai 1945 a fost încadrat în funcția de comisar la Chestura Poliției Municipiului Arad. Pentru unele greșeli ale activității profesionale, a fost dat în judecată în anul 1947³².

Giulan Arcadie. Născut la 2 august 1875 în localitatea Semlac (Arad). Bacalaureat al studiilor liceale, a îndeplinit serviciul militar în Regimentul 33 Infanterie din Arad, fiind trecut în completare cu gradul de sublocotenent în rezervă, în anul 1899. Din anul 1894, până în 1920, a îndeplinit diverse funcții de notar comunal. La 1 martie 1920 a fost încadrat funcționar la Prefectura Poliției Timișoara, de unde a fost detașat la conducerea Poliției orașului Reșița, la 16 august 1920. Din august 1921 a fost detașat la Prefectura Poliției Arad, unde a fost numit șef de birou principal la 4 martie 1922. Prefectul de poliție Ovidiu Gritta a solicitat numirea sa în funcția de inspector de poliție, cerere nerezolvată, dar a fost numit în funcția de polițai cl. I, la 15 august 1925, cu transferare la Poliția orașului Zalău, dar cu detașare tot la Prefectura Poliției Arad, unde a fost repartizat la conducerea Secției de Contravenții. În urma unei inspecții asupra activității sale profesionale, Ioan Georgescu, prefectul județului Arad fiind nemulțumit de atitudinea lui politică, a fost transferat la Prefectura Poliției Timișoara, din anul 1927. După reorganizarea poliției, a fost numit comisar de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad, dar cu detașare tot la Timișoara. Nemulțumit de drepturile bănești rezultate din îndeplinirea noii funcții profesionale, a dat Ministerul de Interne în judecata Contenciosului administrativ, care i-a admis acțiunea, obligând ministerul să-i îndeplinească drepturile legale. Astfel, a fost pus din oficiu în retragere, la 1 iulie 1930, pentru a-și asigura drepturile de pensie. A fost nemulțumit tot timpul de drepturile de pensie acordate, astfel încât a făcut diverse memorii Consiliului de Miniștri și Direcțiunii Generale a Poliției, în anii 1945 și 1948³³.

³¹ Idem, nr. 319.

³² Idem, nr. 342.

³³ Idem, nr. 328.

Giurgiu Romulus. Născut la 11 martie 1892 în localitatea Brad (Hunedoara). Absolvent al Liceului din Năsăud, s-a încadrat funcționar la Brad, în anul 1912. În august 1914 a fost încorporat în Regimentul 23 Honvezi, fiind demobilizat cu gradul de sublocotenent. A participat la apărarea românilor din zona Munților Apuseni. A fost încadrat în Corpul Voluntarilor „Horea” și a participat la luptele de pe râul Tisa, iar pentru faptele de arme a fost distins cu „Crucea Comemorativă a Războiului din 1916-1918” și ordinul „Steaua României” în gradul de cavaler. A fost încadrat ofițer de sergenți la Prefectura Poliției Arad, în octombrie 1920, apoi numit comisar de poliție în anul 1921. A îndeplinit diverse activități de conducere a poliției arădene, fiind numit în funcțiile de director de poliție, în anul 1928 și secretar de chestură, în 1929. Din anul 1926 a început să aibă concedii medicale, necesare recuperării sănătății. A avut probleme cu diverse regimuri politice, ceea ce l-a implicat în transferarea la diverse poliții din țară: Turnu-Severin, Craiova, Sinaia, Băile Buziaș. A fost pensionat la 1 mai 1941³⁴.

Godeanu Vasile. Născut la 13 aprilie 1911 în localitatea Ilteu (Arad). Absolvent al Liceului „Decebal” din Deva, s-a înscris la studiile juridice de la Oradea, în anul 1934. A îndeplinit stagiul militar în Regimentul 1 Roșiori, de unde a fost trecut în Regimentul 7 Călărași, fiind trecut în completare cu gradul de sublocotenent în rezervă, în anul 1936. A fost încadrat în funcția de comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad, în vara anului 1940. Imediat a avut grave abateri profesionale, deoarece i s-a deschis o acțiune publică pentru tănuire de bani, înșelăciune și șantaj. A fost suspendat din funcție prin decizia nr. 89875 din 27 noiembrie 1940, apoi îndepărtat din funcție prin decizia nr. 12899 din 27 aprilie 1941. La 13 iulie 1943, Secția a II-a a Tribunalului Arad l-a condamnat la 6 luni închisoare corecțională, pentru delictul de fals în acte publice și 5000 lei amendă. Urmare a apelului, Secția I a Tribunalului Arad prin sentința nr. 627 din 23 martie 1944 a încetat urmărirea penală împotriva sa. Prim-procurorul arădean dr. Huțiu Marcu arătase că „s-a destins prin acte de bravură în Războiul României pentru reintegrare și a fost decorat cu ordine de război, pentru fapte de arme săvârșite pe front”. A fost reprimat în funcție la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 12 iulie 1944, fiind mutat la Poliția din Alba-Iulia. Cu data 7 august 1944 a fost transferat la Comisariatul de Poliție Brad, fiind însărcinat cu conducerea Biroului Judiciar. Pentru modul de îndeplinire al activității profesionale, a fost trimis în judecată pentru

³⁴ Idem, nr. 358.

abuzuri și vătămare corporală și a fost pus în cadrul disponibil, cu pierderea drepturilor salariale, la 23 martie 1945. Judecat de Tribunalul Brad, a fost achitat de orice penalitate, astfel încât, i s-a ridicat suspendarea din funcție, dar a rămas mai departe în cadrul disponibil, la 21 mai 1945³⁵.

Gomboș Liviu. Născut la 25 decembrie 1913 în localitatea Ostrov (Severin). A fost licențiat în științele juridice în anul 1939. A efectuat stagiul militar la Regimentul 42 Artilerie din Lugoj, fiind trecut în rezervă cu gradul de sublocotenent, în anul 1940. A fost încadrat în funcția de comisar de poliție, la Chestura Poliției Ploiești, în anul 1941, de unde a fost repartizat la Comisariatul de poliție Filipești. A urmat cursurile Școlii de poliție științifică, secția V, în anul 1943, pe care le-a terminat cu media 8,03. Cu data 13 ianuarie 1944 a fost detașat la Chestura Poliției Municipiului Chișinău, de unde a fost refugiat la Brașov și repartizat la Poliția de reședință Târgu-Mureș. În ianuarie 1945 a fost mutat la Chestura Poliției Municipiului Arad, fiind încredințat cu conducerea Comisariatului Circumscripției IV de Poliție. La 1 mai 1946 a fost transferat la Biroul Poliției Judiciare, de unde a fost îndepărtat din serviciu, la 20 martie 1948. În toată perioada următoare, când a fost angajat la diverse întreprinderi industriale arădene, a fost urmărit informativ de Securitate³⁶.

Hedeșan Sever. Născut la 13 martie 1904 în localitatea Pecica (Arad). Absolvent a 8 clase secundare, a îndeplinit stagiul militar în Regimentul 93 Infanterie din Arad, în perioada 1933-1935, de unde a fost trecut în completare cu gradul de sublocotenent în rezervă. A fost încadrat agent permanent de poliție în Prefectura Poliției Satu-Mare, la 1 ianuarie 1926, funcție din care a demisionat. A fost angajat în funcția de subcomisar la Prefectura Poliției Arad, cu data 15 decembrie 1927. La 21 ianuarie 1934 a fost mutat la Chestura Poliției Municipiului Timișoara, pe baza cererii sale, prin care motivase că părinții săi au obținut o valoroasă moștenire în Banat, în urma decesului unei rude ale lor. A fost transferat, cu data 2 septembrie 1939, la Comisariatul Poliției de Frontieră Kotegyan (Bihor), la 11 aprilie 1940 la Poliția orașului Târgu-Jiu, apoi, la 18 mai 1940, la Chestura Poliției Municipiului Arad și la 30 septembrie 1940, iarăși la Timișoara. Figurează ca membru legionar din anul 1940, în Fișa personală întocmită de Biroul Poliției de Siguranță al Chesturii Poliției Municipiului Timișoara. A participat la „Răzvrătirea legionară”, a fost arestat și trimis în judecata

³⁵ Idem, nr. 339.

³⁶ Idem, nr. 343.

Tribunalului Militar din Timișoara, care l-a condamnat la 4 luni de detenție. Cele 4 luni de condamnare i-au fost suspendate, a fost eliberat din închisoare, și la 1 iulie 1941 a fost concentrat la Regimentul 1 Grăniceri din Cernavodă, deoarece în perioada 1 ianuarie-1 octombrie 1929, desfășurase activități profesionale și la Comisariatul de Poliție Pecica-Frontieră. După ocupația sovietică, a fost propus pentru internare în lagăr, dar Comisia a dispus, la 8 februarie 1945, eliberarea de sub pază, dar în martie 1945 era arestat la Chestura Poliției Municipiului Arad, la solicitarea prefectului județului. La 25 iunie 1951, maiorul Raceu, șeful Direcțiunii Regionale de Securitate a Statului Arad, a solicitat timișorenilor arestarea lui și trimiterea la Arad, dar prin răspunsul trimis, i s-a adus la cunoștință că era condamnat la Penitenciarul Orașului Stalin (Brașov)³⁷.

Herman Aurel. Născut la 13 mai 1909 în localitatea Beiuș-Uileac (Bihor). Licențiat în științe juridice la Facultatea de Drept din Cluj, în anul 1936. Stagiul militar l-a îndeplinit la Regimentul 1 Fortificații, în anul 1931. A fost încadrat în funcția de agent de poliție la Chestura Poliției Municipiului Cluj, la 15 aprilie 1933. A fost detașat la Poliția de reședință Bistrița, la 10 octombrie 1936, în funcția de comisar ajutor, fiind readus la Cluj, la 4 noiembrie 1936. Detașat la Poliția de reședință Sighet, la 28 februarie 1939, a fost transferat la Bistrița, cu data 7 martie 1939, de unde s-a refugiat la Arad, și a fost încadrat la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 29 noiembrie 1940. Pentru purtare nedemnă în serviciu, a fost mutat disciplinar la Comisariatul de Poliție Adjud, cu data 8 mai 1943, fiind readus la Arad, la 1 mai 1943. A fost pus în cadrul disponibil la 17 martie 1945 și îndepărtat din serviciu, cu data 12 iunie 1945, fără nici o indemnizație, pe temeiul legii pentru purificarea administrației publice. La 14 mai 1945, fusese înaintat Închisorii Militare din București, str. Uranus nr. 6, împreună cu comisarul ajutor Mihailovici Miloș, agenții Ciobanu Ioan și Mareș Ioan și gardianul public Moldovan Gheorghe, fiind ceruți de Tribunalul Special pentru judecarea criminalilor de război³⁸.

Hotlea Tiberiu. Născut la 22 februarie 1917 în localitatea Seliște de Sus (Maramureș). Licențiat în științe juridice la Facultatea de Drept din Cluj, în anul 1939. În anul 1938 și-a îndeplinit stagiul militar obligatoriu, la Divizia 5 Tunuri de Munte, fiind trecut în completare cu gradul de sergent cu termen redus. Cu data de 1 mai 1941 a fost încadrat comisar la Chestura Poliției

³⁷ Idem, nr. 368.

³⁸ Idem, nr. 369.

Municipiului Arad, de unde a fost transferat și mutat în funcția șef al Comisariatului de Poliție Subița (Noua Suliță, Hotin), apoi, cu data 7 septembrie 1942, a fost mutat la Prefectura Poliției Odesa. Suspendat din funcție la 1 iulie 1943, fiind trimis în judecată, a fost condamnat la un an închisoare corecțională, pentru luare de mită și a fost destituit din serviciu, la 28 iulie 1943³⁹.

Ionescu Alexandru Sergiu. Născut la 3 iulie 1924 în Arad. Absolvent al Liceului de băieți „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, a efectuat stagiul militar în Regimentul 7 Artilerie Grea, fiind trecut în completare în anul 1945, cu gradul de sublocotenent în rezervă. A fost încadrat în funcția de comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 15 septembrie 1946, fiind repartizat la Detașamentul Aeroport-Arad, fără a se mai cunoaște alte informații referitoare la activitatea sa profesională⁴⁰.

Katapschi N. Ludovic. Născut la 4 iulie 1904 în localitatea Boian (Cernăuți). A fost absolvent al Școlii Superioare de Arte și Meserii din Cernăuți. A îndeplinit stagiul militar în Regimentul 8 Vânători de Munte, fiind trecut în completare cu gradul de caporal în anul 1926. Din 25 noiembrie 1922, până la 1 mai 1945 a fost angajat în profesia de cazangiu la Atelierul C.F.R. Arad. Prin decizia ministrului de interne Teohari Georgescu, nr. 6774 din 29 mai 1945, a fost încadrat în funcția de comisar la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data de 1 mai 1945. Fusese membru al Partidului Social Democrat, filiala Arad, din care a trebuit să demisioneze la sfârșitul aceluși an⁴¹. A îndeplinit activități profesionale la birourile de Circulație, Prevederi Sociale, Rechiziții și Cartiruire, Gara C.F.R. Arad, Aeroportul Arad, și altele. La fiecare loc de muncă a avut abateri disciplinare pentru abuz de putere, permiterea intrării în țară a unei persoane cu pașaport, dar fără viza de intrare în țară a Comisiei Aliate de Control, etc. La 7 februarie 1946 prefectul județului Arad, Voștinaru Gheorghe, a transmis Inspectoratului Regional de Poliție Timișoara o cerere de „scoaterea lui Katapschi Ludovic din cadrele active în urma atitudinii antidemocratice”. A fost judecat și de Secția I a Tribunalului Arad, care l-a condamnat la plata unei amenzi de 100.000 lei pentru abuz de putere. Având multe probleme disciplinare, la jumătatea anului 1947 a solicitat aprobarea demisiei din funcția de comisar, cu data de 25 august 1947, apoi a solicitat

³⁹ Idem, nr. 382.

⁴⁰ Idem, nr. 422.

⁴¹ *Libertatea Poporului* (Arad), an II, nr. 241 din 16 decembrie 1945.

prelungirea demisiei până la 31 octombrie 1947. Cu toate acestea, a părăsit „serviciul și Țara”, la 25 septembrie 1947, prin Punctul de frontieră Curtici „împreună cu lotul de repatriați polonezi, fără aprobarea demisiei din funcție”. Abia la 23 octombrie 1947 i s-a aprobat demisia, cu data de 1 octombrie 1947⁴².

Mangra Vasile. Născut la 19 martie 1892 în localitatea Săldăbani (Bihor). Absolvent al Institutului Teologic-pedagogic din Arad, a fost angajat în postul de învățător la școala din Șiria (Arada), în anul 1912⁴³. A efectuat stagiul militar în Regimentul 37 Infanterie din armata austro-ungară și a participat la campania militară din perioada 1914-1918, apoi s-a încadrat în armata română, de unde a fost trecut în rezervă cu gradul de locotenent. Cu data de 1 martie 1921 a fost numit în funcția de subcomisar la Punctul de Frontieră Cladova, fiind detașat la Poliția Gării Aradul-Nou, apoi la Punctul de Frontieră Curtici, în anul 1922, unde a desfășurat activități profesionale, în funcția de comisar, până în iulie 1926, când, la cererea șefului acestei poliții, a fost mutat la Brigada Specială de Siguranță Reșița. Nu s-a prezentat la noul post, în timpul legal, având concediu medical, astfel încât, a fost considerat detașat din funcție. În această situație, a deschis o acțiune la Contenciosul administrativ din Timișoara, propunând ca martori în favoarea sa, pe deputatul dr. Iancu Adam din Curtici și avocatul senator Ispravnic Sever din Arad. În urma procesului, cu data de 15 noiembrie 1928, a fost reîncadrat în funcția de comisar la Subinspectoratul General de Siguranță Oradea, de unde a fost transferat, la cerere, la Serviciul Special de Siguranță Arad, la 1 ianuarie 1929. Încadrat comisar de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad, a desfășurat diverse activități profesionale, inclusiv în conducerea Comisariatului de Poliție al Circumscripției I, având anual, competența de a instrumenta ca ofițer de poliție judiciară și de siguranță, pe întreg teritoriul județului Arad. A fost suspendat din funcție cu data 19 august 1935, fiind trimis în judecata cauzei penale de luare de mită. În urma hotărârii judecătorești, a efectuat apeluri și recursuri, până la Înalta Curte de Casație și Justiție, Cauza fiind rejudecată de Curtea de Apel din Timișoara, care, în noiembrie 1939, nu a mai regăsit cauza penală. În urma solicitării reîncadrării în funcție, la 23 ianuarie 1940, s-a decis transformarea

⁴² A.N. Arad, dosar personal nr. 168.

⁴³ Teodor Botiș, *Istoria Școlii normale (preparandiei) și a Institutului teologic-ortodox român din Arad*, Editura Consistoriului, Arad, 1922, pp. 90-91, 98, 117, 194, 549, 553, 556-557, 559, 562-564, 590, 610, 617 și 657.

destituirii din funcție în punerea în disponibilitate în mod oficial, pentru stabilirea drepturilor de pensie⁴⁴.

Marcu Viorel. Născut la 23 ianuarie 1908 în localitatea Dumitra (Alba). Licențiat în științe juridice la Universitatea din Cernăuți, în anul 1933, a efectuat stagiul militar la Batalionul 6 Vânători de Munte, fiind trecut în completare cu gradul de soldat cu termen redus. La 1 noiembrie 1933 a fost angajat în funcția de comisar la Chestura Poliției Târgu-Mureș, de unde a fost detașat la Poliția Alba-Iulia, cu data 5 decembrie 1933. La 8 februarie 1935 a mutat la Chestura Poliției Deva, de unde a fost detașat la Chestura Poliției Municipiului Brașov, în perioada 6 ianuarie - 12 februarie 1938, de unde a revenit la Deva și, apoi, a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 23 iunie 1938, fiind repartizat la conducerea Serviciului Poliției Judiciare. La 4 aprilie 1941 a fost propus la decorare, pentru contribuția adusă în acel timp la anchetarea rebelilor legionari, urmărirea și arestarea lor, împreună cu chestorul Meseșean Traian, comisarul șef Debău Ioan, secretarul de chestură Chidioșan Gavril, comisarul Herman Cornel, comisarul ajutor Honga Ioan, agentul Păgubaș Athos și gardianul public Boariu Iosif. Mai fuseseră propuși pentru decorare, alți 10 polițiști de la Inspectoratul Regional de Poliție Timișoara, 18 polițiști de la Chestura Poliției Municipiului Timișoara, 5 polițiști de la Poliția Lugoj, 2 de la Poliția Oravița, 3 de la Poliția Reșița și 5 de la Poliția de reședință Beiuș. A fost avansat și încredințat în funcția de șef al Serviciului de Ordine, la 20 mai 1941. O anumită perioadă de timp a fost detașat în Basarabia, pentru a efectua misiuni speciale, conform ordinului Direcțiunii Generale a Poliției, nr. 34.309 din 25 august 1941. Retransferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 februarie 1942, a fost avansat în funcția de secretar de chestură, cu data 10 noiembrie 1942. La 8 noiembrie 1943 a fost transferat în funcția de șef de poliție la Poliția orașului Câmpulung-Muscel. Cu data de 9 martie 1945 a fost eliberat din serviciu și scos din scriptele Direcțiunii Generale a Poliției și nu a mai fost reangajat, deși s-au făcut referate pozitive. Prin raportul nr. 765/1941 al Chesturii Poliției Municipiului Arad, fusese semnalat că a fost simpatizant legionar⁴⁵.

Marinescu Ioan. Născut la 17 martie 1913 în localitatea Câmpina (Bihor). Absolvent al Școlii de cadre didactice, a fost încadrat învățător în perioada 1 octombrie 1936-1 decembrie 1943. A efectuat stagiul militar în Regimentul

⁴⁴ A. N. Arad, fond *Chestura Poliției Municipiului Arad*, dosar personal nr. 580.

⁴⁵ Idem, nr. 560.

de Pontonieri, de unde a fost trecut în completare cu gradul de locotenent în rezervă. A fost încadrat comisar-ajutor la Detașamentul Poliției de Frontieră Prejmer, la 1 decembrie 1943, iar după desființarea acestei poliții, a fost trecut la Chestura Poliției Municipiului Brașov, cu data 1 octombrie 1944. A fost avansat la gradul de comisar, cu data 1 februarie 1946, și a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 octombrie 1946, unde a îndeplinit atribuțiile de șef al Comisariatelor I și II, apoi al Poliției Sociale. Nu a fost apreciat de conducerea poliției arădene și i s-a întocmit dosar penal. Deoarece în fișa individuală a fost apreciat ca „insuficient”, a fost îndepărtat din funcția cu data 17 martie 1948. În toată perioada următoare a fost urmărit în problema „fost polițist”⁴⁶.

Mariș Ioan. Născut la 10 octombrie 1920 în Curtici. Absolvent al unui liceu comercial, în anul 1941 a fost încorporat în Regimentul 85 Infanterie, de unde a fost pus în completare cu gradul de sergent cu termen redus. A fost încadrat în funcția de comisar de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 1 mai 1945. A desfășurat diverse activități polițienești ordonate de conducerea Chesturii, până la 22 august 1947, când a fost detașat la Serviciul de Siguranță al Județului Arad, în locul comisarului Auer Eugen, care fusese detașat pe lângă Serviciul de Control Economic Arad. Cu De la 31 ianuarie 1948 a fost mutat, în interesul serviciului, la Serviciul de Siguranță Arad, în timp ce comisarii Auer Eugen și Popan Gavril, au fost mutați, în interesul serviciului, la Serviciul Judiciar al Chesturii. Odată cu mutarea comisarului Mariș Ioan au mai fost mutați la Serviciul de Siguranță și comisarul Albu Bucur, comisarul ajutor Medeleanu Gheorghe și agentul de poliție Ilica Ioan, în timp ce agenții Vereș Teodor și Ciobota Vasile au fost mutați la Biroul de Siguranță de la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră. Cu data de 1 septembrie 1948, Mariș Ioan a funcționat, o perioadă necunoscută, cu gradul de locotenent⁴⁷.

Martinescu Gheorghe. Născut la 20 ianuarie 1917 în localitatea Cuvin (Arad). Absolvent al științelor juridice la Facultatea de Drept din Cluj, în anul 1939. A îndeplinit stagiul militar în cadrul Regimentului 93 Infanterie din Arad, fiind trecut în completare cu gradul de sublocotenent în rezervă, în anul 1940. A fost încadrat în funcția de comisar de siguranță, la 26 iunie 1941, fiind însărcinat cu conducerea Comisariatului de Poliție Nălac-Frontieră, unde s-a prezentat la post cu data 5 iulie 1941. Din octombrie

⁴⁶ Idem, nr. 549.

⁴⁷ Idem, nr. 60.

1941 a urmat cursurile Școlii de perfecționare a pregătirii profesionale din București. Cu data 13 februarie 1942 a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, unde i s-a încredințat conducerea problemei maghiare, spionaj și contraspionaj, având subordonați pe comisarul ajutor Safta Florea și agenții Pal Vasile, Mălan Dumitru și Ciobanu Ioan. La 30 aprilie 1943 a fost transferat în funcția de șef al Biroului de Siguranță de la Poliția de reședință Orșova, de unde a fost mutat la Chestura Poliției Municipiului Timișoara, la 25 februarie 1944, după ce fusese repartizat o scurtă perioadă de timp la Poliția de reședință Lugoj. A fost îndepărtat din funcție, fără drept de indemnizație, la 28 februarie 1945. Un denunț îl învinuia de schingiuirea ziaristului maghiar arădean Szabo Andrei. Acesta fusese arestat de un gardian public la 25 februarie 1943, în raza Comisariatului Circumscripției VI de Poliție Gai, sub bănuiala de a fi spion maghiar sau unul care intenționa să treacă frontiera ilegal în Ungaria. Cercetat în biroul problemei maghiare, după ce i s-a făcut și o percheziție domiciliară, s-a constatat că era comunist, fiind predat biroului cu problema comunism, la comisarul ajutor Calinovici Constantin, unde a declarat pe toți membrii mișcării politice M.A.D.O. Sz, de unde a fost trimis la Curtea Marțială din Timișoara, unde a murit după două zile, în urma rănilor pe care le avea de la Chestura Poliției Municipiului Arad. În urma cercetării făcute de comisarul Vrăbete Iulică, în februarie-martie 1945, comisarul Martinescu Gheorghe, comisarul ajutor Calinovici Constantin și agentul Mălan Dumitru au fost arestați și trimiși la tribunalul special de judecată a criminalilor de război din București, cunoscut sub denumirea de Tribunalul Poporului. Cu data 6 octombrie 1945, Tribunalul Poporului a dispus punerea sa în libertate. Urmare a acestei eliberări, la 9 mai 1946 s-a revenit asupra îndepărtării din funcție, fără drept de indemnizație, fiind trecut în cadrul disponibil cu data 28 aprilie 1945. Fostul comisar Martinescu Gheorghe a solicitat reîncadrarea în serviciu, care nu i s-a aprobat. A fost arestat iarăși, condamnat și depus la Închisoarea Târgușorul din județul Prahova, unde a decedat în decembrie 1948⁴⁸.

Meșter Vasile. Născut la 17 februarie 1897 în localitatea Denș (Cluj). Absolvent a 4 clase medii, a efectuat stagiul militar în arma Infanterie și a participat la campaniile militate din Primul Război Mondial, de unde a fost trecut în retragere din Regimentul 17 Infanterie, în anul 1919. Pentru activitățile militare și cele profesionale, a fost distins cu medaliile „Crucea Comemorativă”, „Victoria” și „Bărbăție și Credință”. A fost încadrat agent special de Siguranță la Poliția Punctului de Frontieră Vărădia, cu data 30

⁴⁸ Idem, nr. 520.

mai 1921, de unde a fost transferat la Prefectura Poliției Oradea, la 22 iulie 1922, unde a fost încadrat detectiv, la 30 octombrie 1929. S-a refugiat din teritoriul cedat, fiind încadrat la Inspectoratul Regional de Poliție Alba Iulia, de unde a fost repartizat la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 30 noiembrie 1940. A desfășurat activități profesionale la birourile de poliții judiciare și de siguranță, precum și la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră. A fost avansat în funcția de comisar ajutor la 10 noiembrie 1942. Din anul 1941 a fost numit administrator girant al unor imobile expropriate de la foștii proprietari evrei în favoarea statului român, pentru care a fost readus în Arad, pentru satisfacerea obligațiilor sale de administrator girant, fiind repartizat la Comisariatul Circumscripției V de Poliție. La 1 septembrie 1946 a fost numit șeful Biroului de executare a mandatelor de arestare. A fost promovată în funcția de comisar, la 30 septembrie 1947, dar a fost notat cu calificativul „Insuficient”, pentru care a fost îndepărtat din serviciu, la 20 martie 1948⁴⁹.

Mihailovici Miloș. Născut la 16 decembrie 1901 în Arad, fiind de naționalitate sârbă. A studiat 6 clase primare la Școala comunală din Micălca. Serviciul militar l-a efectuat în cadrul Regimentului 37 Infanterie, fiind pus în disponibilitate cu gradul de sergent, în anul 1923. Fusesse încadrat în funcția de agent special la Prefectura Poliției Arad, cu data de 15 iunie 1922, funcție care i-a fost confirmată la 1 ianuarie 1928, iar la data de 10 noiembrie 1929 a fost numit agent al poliției judiciare. Căsătorit cu o doamnă din București, a solicitat transferarea la Direcția Generală a Poliției sau la Prefectura Poliției Capitalei, La 10 decembrie 1936 a fost transferat la Direcția Generală a Poliției, ca detectiv în Corpul Detectivilor, fiind avansat în funcția de comisar-ajutor la 10 noiembrie 1942. Cu data de 1 octombrie 1943 a fost retransferat la Chestura Poliției Municipiului Arad. A activat la Biroul Poliției de Siguranță sub conducerea comisarului șef Câmpeanu Ilie, apoi la Biroul de Pașapoarte și la Biroul de Contravenții al Poliției Judiciare. În preajma lunii august 1944 a trecut în funcția de șef de Cabinet al chestorilor Stelian Ion și Meseșianu Traian, fiind trecut și în Biroul de legături cu Armata Roșie, unde a activat până la 30 martie 1945, când a fost pus în disponibilitate, iar cu data de 12 iunie 1945 a fost îndepărtat din serviciu, fără nici o indemnizație, pe temeiul legii pentru purificarea administrației publice. În urma unei plângeri a unei comuniste, care reclama că ar fi fost lovită în anul 1943 de către anchetatorul Mihailovici, acesta a fost arestat la 9 mai 1945 și trimis în judecata Tribunalului Poporului, de

⁴⁹ Idem, nr. 494.

unde a fost scos din cauză și pus în libertate. S-a revenit asupra deciziei de îndepărtare din serviciu, la 14 noiembrie 1946, fiind rechemat în serviciu la 29 aprilie 1947 și pus în retragere pentru pensionare, cu data la 1 decembrie 1946⁵⁰.

Mladin Eugen. A fost unul dintre primii agenți de siguranță care au fost încadrați de la începutul procesului de românizare a sistemului polițienesc arădean. A fost numit agent special de siguranță la Serviciul Special de Siguranță Arad, cu data de 1 august 1919, funcție din care a demisionat cu data de 1 decembrie 1919. Această demisie s-a datorat numirii sale în funcția de ofițer de sergenți de oraș, după înființarea Prefecturii Poliției Arad. Din anul 1921 a fost numit comisar de poliție și i s-a încredințat, pentru mult timp, conducerea Comisariatului Circumscripției II de Poliție din Arad. După 20 de ani de activitate polițienească arădeană, cu data de 1 noiembrie 1939 a fost transferat în funcția de preceptor șef la Primăria Municipiului Arad. De reținut că, în această perioadă, primar al Aradului a fost generalul Vlad Alexandru, iar ajutor de primar, fostul chestor Bejan Romulus⁵¹.

Moraru Nicolae. Născut la 3 decembrie 1915 în localitatea Pădureni (Arad). Absolvent a 7 clase primare, a urmat un an de studiu pentru ucenicie industrială. A îndeplinit stagiul militar în cadrul Regimentului 93 Infanterie din Arad, din anul 1937, fiind pus în completare cu gradul de sergent. A fost angajat muncitor la Fabrica „Astra Română” în perioada 8 decembrie 1940-8 august 1945, apoi la Direcția Atelierelor C.F.R. Arad, de la 10 august 1945, până la 12 februarie 1948. La această dată a fost încadrat comisar ajutor la Chestura Poliției Arad, fiind repartizat în Serviciul Poliției Administrative. De la 24 ianuarie 1949 a fost încadrat sublocotenent la Miliția Județeană Arad, iar foaia calificativă pentru perioada 1848-1949, materializa că a îndeplinit funcția de șef al Serviciului Personal. Avansat la gradul de locotenent, la 30 decembrie 1949, a fost mutat la Direcțiunea Miliției Regionale Hunedoara, cu data 15 noiembrie 1950, de unde a fost șters din controale, la 26 februarie 1951⁵².

Murtaza Dumitru. Născut la 17 iunie 1911 în localitatea Moșteni (Dâmbovița). Absolvent a 7 clase liceale, a efectuat stagiul militar în

⁵⁰ Idem, nr. 493.

⁵¹ Idem, 530; A. N. Timiș, dosar personal nr. 207.

⁵² A. N. Arad, fond *Chestura Poliției Municipiului Arad*, dosar personal nr. 552.

Regimentul 1 Pionieri din Craiova, a fost trecut în cadrul de completare în anul 1935, cu gradul de fruntaș cu termen redus. A funcționat ca impiegat în cadrul Tribunalului Ilfov, de unde a fost încadrat în funcția de comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 18 noiembrie 1943, fiind repartizat la Biroul Poliției Judiciare. La 30 decembrie 1944 a fost distins cu un plic cu bani de către lt. col. Nicolai Haraturovici, delegat de mareșalul Malinovschi, împreună cu alți 9 polițiști arădeni, din care 6 au fost gardieni publici. A fost comprimat din serviciu în primăvara anului 1945, prin reducerea de efective. La 3 iunie 1945 a decedat printr-un accident pe șoseaua Valea Putnei-Câmpulung Bucovina, în urma defecțiunii frânei mașinii pe care o conducea⁵³.

Nemeș Petru. Născut la 8 iunie 1909 în localitatea Sighetul Silvaniei (Sălaj). În anul 1931 a efectuat stagiul militar în Regimentul 82 de Infanterie, de unde a fost trecut în completare cu gradul de sublocotenent în rezervă. Absolvent al științelor juridice, a obținut titlul de doctor în științele de stat, în cadrul Universității „Regele Ferdinand I” din Cluj, în anul 1938. A fost încadrat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Cluj, la 1 aprilie 1933, transferat în funcția de registrator-arhivar la Poliție orașului de reședință Alba-Iulia, mutat comisar la Chestura Poliției Municipiului Cluj, la 8 decembrie 1938. Refugiat din teritoriul cedat Ungariei, cu data 20 mai 1941 a fost numit comisar la Chestura Poliției Municipiului Arad, de unde a fost detașat la Poliția orașului de reședință Lugoj, cu data 13 februarie 1942. A fost înaintat în funcția de comisar șef la Comisariatul de Poliție Reni, cu data 10 noiembrie 1942, retransferat la Lupeni în anul 1943, mutat la Chestura Poliției Petroșani, în perioada 1944-24 martie 1946, la Poliția Careii mari la 4 mai 1946, la Poliția orașului de reședință Zalău, în perioada 1946-1947, la Inspectoratul Regional de Poliție Oradea, în perioada 1948-1949, la Miliția Județului Sălaj, la 23 ianuarie 1949, cu gradul de căpitan, de unde a fost mutat în anul 1950 la Direcția Regională de Miliție București, după care a fost trecut în retragere⁵⁴.

Negoescu Constantin. Născut la 2 mai 1894 în localitatea Bogza (Râmnicul-Sărat). Absolvent a 7 clase de liceu, a efectuat stagiul militar în arma Artilerie, a participat la Primul Război Mondial, cu data 1 aprilie 1918, și a fost trecut în rezervă cu gradul de locotenent, la 15 noiembrie 1926. Pentru faptele militare a fost distins cu medalia „Crucea

⁵³ Idem, nr. 495.

⁵⁴ Idem, nr. 594.

Comemorativă.1916-1918”. Prin decizia nr. 66487 din 16 noiembrie 1926 a fost încadrat subcomisar la Prefectura Poliției Chișinău, de unde a fost repartizat la Prefectura Poliției Timișoara, cu data 1 decembrie 1926, iar cu data de 10 octombrie 1929 a fost încadrat comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad. Aici, a desfășurat bune activități profesionale, în cea mai mare parte a timpului în Biroul Poliției Judiciare, la Biroul de Siguranță și la comisariatele Circumscripțiilor VII și II, până la 15 iunie 1939, când a fost transferat la Poliția orașului Focșani. Din iunie 1940 a fost încadrat cu gradul de comisar, și a desfășurat activități profesionale și de conducere la polițiile din localitățile Panciu-Putna, Focșani și Râmnicul-Sărat. Cu data de 27 iulie 1941 a fost transferat la Poliția orașului Bălți, de unde a fost detașat la Comisariatul de Poliție Petroșani, cu data de 6 martie 1943. A fost îndepărtat din această poliție și profesie cu data de 28 aprilie 1945, fără nici o indemnizație, pe temeiul legii nr. 217/1945 pentru purificarea administrațiilor publice. Din cauza bunului profesionalism, a avut probleme cu evreii la Bălți și clasa muncitoare din Valea Jiului. Prin Decizia nr. 12654 din 2 iulie 1946 a fost trecut, cu data 28 aprilie 1945, în cadrul disponibil, iar prin Decizia nr. 16496 din 18 aprilie 1947 a fost rechemat în activitate, încadrat în funcția de comisar și pus la cerere în retragere, cu data a decembrie 1946, conform art. 132 din Statutul funcționarilor publici, pentru a-și asigura dreptul de pensie. Cât timp a funcționat la Chestura Poliției Municipiului Arad a fost foarte bine apreciat profesional. În anul 1930, într-un referat întocmit de chestorul arădean, acesta menționa că era un „element destoinic, muncitor, având o ambiție nemărginită în îndeplinirea îndatoririlor sale de ofițer de poliție, recunoscând oboseala când interesul serviciului cerea să fie la datorie, este unul dintre cei mai buni comisari ajutori pe care îi avem. Pe lângă aceasta este dotat cu însușiri deosebite, fiind de o inteligență și cinste exemplară, care nu poate decât să contribuie la ridicarea prestigiului instituției din care face parte”. În perioada următoare a fost preluat în evidența Securității, în urma fostelor sale profesii militare și polițienești⁵⁵.

Nicolau Filip. Născut la 5 iunie 1885 în orașul Focșani. Absolvent a 2 clase de liceu, pe care le-a continuat în perioada următoare, a efectuat stagiul militar în Regimentul 6 Roșiori, Escadronul 2, și a luat parte la eliminarea răscoalelor țărănești din Moldova, în județele Iași și Vlașca, pentru care a fost distins cu „Medalia Jubiliară”. În 1913 a fost mobilizat în Regimentul 16 Artilerie, a luat parte la campania militară din Bulgaria, unde a fost rănit

⁵⁵ Idem, nr. 596.

și distins cu medalia „Avântul Țării”. Angajat în diverse profesii publice și particulare, a fost mobilizat la 16 august 1916 în regimentul 16 Artilerie, și a luat parte la luptele de la Bara Olt, Flămânda, Dragoslavele, retras la Grozești, a fost trecut în retragere cu data 23 mai 1918, după ce i s-a vindecat rănirea piciorului stâng. A fost distins cu medalia „Crucea Comemorativă” cu baretele Ardeal, Dragoslavele, Mărăști și Tg. Ocna. A fost angajat în Poliție, cu data 1 martie 1919, în funcția de subcomisar în Gara Fetești, de unde a fost transferat la Poliția Portului Balcic, apoi în funcția de comisar la poliția orașului Căvârna, de unde a fost mutat, la 1 ianuarie 1922, la Poliția orașului Bazargic, unde a condus Serviciul de Siguranță și a îndeplinit, prin delegație, funcția de secretar de poliție. În perioada 18 iunie 1927-16 noiembrie 1928, a fost detașat la Poliția orașului Sighișoara, de unde a revenit la Biroul de Siguranță al Poliției orașului Bazargic. Înaintea cedării Bulgariei a zonei de Sud a Dobrogei, a fost mutat disciplinar la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 30 iunie 1940. Aici a condus birourile de Siguranță și Judiciar, fiind pus din oficiu în retragere, la 31 octombrie 1942. A fost foarte bine apreciat din punct de vedere profesional, deși în timpul celor 23 de ani polițienești, a fost de 6 ori pedepsit disciplinar, din diverse motive, cele mai multe antipersonale⁵⁶.

Olenicenco Leo. Născut la 16 februarie 1890 în localitatea Cahul (Basarabia). Absolvent de liceu, în anul 1914 a fost mobilizat în Armata rusă, unde a absolvit cursurile Școlii Militare din Tiflis (Transcaucaz), după care a fost avansat la gradul de locotenent. În iulie 1918 a fost admis în Armata română, în care a activat în funcțiile de adjutant și comandant de Piață, în diferite garnizoane. A demisionat din cadrul militar cu data 1 aprilie 1927, iar în anul 1928 a susținut examenul de admitere la Comisia de examinare de pe lângă Inspectoratul General de Siguranță din Timișoara. A fost numit comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 10 octombrie 1929, unde a îndeplinit activități la Biroul de Poliție Judiciară. În anul 1934 a fost reclamat de o față cercetată pentru furt, că ar fi violat-o, în cadrul instituției polițienești. Judecat de Comisia Disciplinară din Ministerul de Interne, la 9 iulie 1935 a fost mutat disciplinar la Poliție din Hârlău, județul Botoșani, deoarece faptul său de viol nu a putut fi dovedit. În urma numeroaselor cereri, a fost pus din oficiu în retragere, la 1 februarie 1937, pentru a-și aranja drepturile de pensie⁵⁷.

⁵⁶ Idem, nr. 584.

⁵⁷ Idem, nr. 618.

Opriță Chiriță. Născut la 14 septembrie 1896 în Craiova, unde a urmat studii comerciale, pe care nu a reușit să le absolve. A fost înrolat voluntar în Regimentul 1 Călărași, cu data de 1 noiembrie 1914, și a fost trecut în completare cu gradul de sergent. A participat la luptele din Primul Război Mondial, fiind distins cu medalia „Crucea Comemorativă a Războiului din anii 1916-1918”, cu baretele Carpați, Mărășești și Ardeal. A fost încadrat funcționar administrativ la Prefectura Poliției Timișoara, de unde a fost mutat la Prefectura Poliției Arad, cu gradul de subcomisar. În anul 1929 a fost încadrat cu gradul de comisar-ajutor, și a fost avansat la gradul de comisar la 1 iunie 1940. A fost un ofițer de poliție foarte bun, și a fost repartizat la toate secțiile interioare și exterioare ale poliției arădene, fiind distins cu medalia „Bărbăție și Credință”. Fiind căsătorit cu o minoritară evreică, a fost transferat la Poliția orașului Buzău, unde, fostul său coleg Thira Dumitru, i-a încredințat conducerea Biroului Poliției Administrative. La 31 octombrie 1943 a fost pus în retragere din oficiu, pentru caz de boală, în vederea aranjării drepturilor de pensie, după o activitate polițienească de 21 de ani, 11 luni și 16 zile⁵⁸.

Orfanu Nicolae Constantin. Născut la 6 noiembrie 1914 în București. Absolvent de studii medii, a efectuat serviciul militar în Regimentul 36 Infanterie din Silistra, în perioada 1935-1936, de unde a fost trecut în completare cu gradul de caporal cu termen redus. A fost încadrat comisar ajutor la Comisariatul de Poliție Jimbolia-Frontieră, cu data 13 iulie 1938. Prin pedepsire cu mutare disciplinară, a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 19 aprilie 1939, în locul comisarului ajutor Jebeleanu Nicolae, care a fost pensionat. A desfășurat activități profesionale cu conducerea Poliției Aeroportului Arad, conducerea Registraturii Generale, la Biroul Poliției de Siguranță, apoi la Biroul Poliției Administrative, Secția Circulație și la Biroul Poliției Judiciare. Pentru modul în care a desfășurat activitățile profesionale, a fost cercetat de Parchetul Tribunalului Arad și pedepsit la 4 octombrie 1940 cu suspendarea din serviciu pe timp de o lună, pentru delictul de nedrepte lucrări. În anul 1941 a urmat cursurile Școlii de reîmprospătare a cunoștințelor profesionale de la Timișoara, după care a desfășurat activități profesionale la Poliția Aeroportului Arad și la comisariatele circumscripțiilor polițienești. La 17 decembrie 1945, Tribunalul Arad - Secția I l-a condamnat la 5.000 lei amendă pentru nesocotirea și violarea formalităților prevăzute de legea rechizițiilor și 2.000

⁵⁸ Idem, nr. 615.

lei cheltuieli penale pentru abuzul de putere. A demisionat din activitatea polițienească la 1 mai 1946⁵⁹.

Orgovici Dimitrie. Născut la 16 decembrie 1895 în localitatea Turnu (Arad). Absolvent al Școlii superioare de comerț, în anul 1915 a fost mobilizat în Regimentul 101 Infanterie și a făcut parte în campania militară. La 1 decembrie 1919 a fost încadrat funcționar de birou la Prefectura Județului Arad, iar de la 30 septembrie 1920 a fost încadrat subșef de birou la Prefectura Poliției Arad, unde a desfășurat activități de casierie și contabilitate. La 29 decembrie 1927 a fost încadrat în funcția de comisar, poziție care a fost recunoscută și la 10 octombrie 1929, în Chestura Poliției Municipiului Arad. Având funcția de gestiune a casieriei polițienești, la cererea șefilor săi a întreprins sumele de bani în alte scopuri, în afară de plățile funcționarilor, inclusiv cu acordarea unor valori bănești șefilor săi, sub forma de împrumut. Pentru comiterile neregulilor sale contabile, în noiembrie 1933 s-a prezentat la prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, solicitând deținerea sa. A fost reținut și arestat la Penitenciarul Tribunalului Arad. A fost condamnat la 3 ani închisoare corecțională prin sentința tribunalului Arad din 13 decembrie 1934, confirmată de Curtea de Apel Timișoara, Secția a II-a, la 27 septembrie 1935, pentru delictul de delapidare de bani publici. Fusese suspendat din funcție la 25 noiembrie 1933 și destituit, în urma condamnării, la 30 octombrie 1935⁶⁰.

Ostapov Boris. Născut la 7 aprilie 1908 în localitatea Tăban (Hotin). Absolvent a 2 clase a Școlii de arte-meserii, a efectuat stagiul militar în Regimentul 16 Obuziere din Focșani, în perioada 1930-1932, de unde a fost trecut în completare cu gradul de caporal. A fost încadrat gardian public la Chestura Poliției Ismail, de la 1 octombrie 1931, până în martie 1937, când a fost avansat la gradul de agent de poliție, după ce a reușit examenul de capacitate susținut la Direcția Personal din Direcțiunea Generală a Poliției din București. A funcționat ca agent de poliție la Ismail, până în iunie 1940, când s-a refugiat la Brăila, de unde a fost reținut în Corpul Detectivilor din București, în echipa pentru Basarabia, unde a fost anchetat și cercetat, în același timp, la Marele Stat Major, fiind considerat că ar fi avut legături cu spionii sovietici. În iulie 1941 a fost mutat la Comisariatul de Poliție Caransebeș, fiind pus în supravegherea Inspectoratului Regional de Poliție

⁵⁹ Idem, nr. 619.

⁶⁰ Idem, nr. 612.

Timișoara. În iulie-august 1941 s-a deplasat la Ismail, unde și-a găsit casa deteriorată, averea risipită, mama, fratele și soția acestuia împreună cu copiii au fost deportați în Siberia, în timp ce tatăl său, împreună cu o soră, se ascunseseră de sovietici în zona Bălți. Din septembrie 1941 s-a prezentat la Poliția din Carnesebeș, de unde, cu data de 10 decembrie 1942 a fost avansat în gradul de comisar ajutor la Detașamentul Grăniceri și repartizat la Comisariatul de Poliție Sânnicolaul-Mare. A fost mobilizat în armată, de unde a fost demobilizat în mai 1943 și transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad. A fost remobilizat iarăși în armată, până la 15 august 1945, când a fost transferat la Detașamentul de Poliție Pecica-Frontieră, iar de la 4 mai 1946 a fost mutat la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră. Prin reducerea de efective polițienești, a fost comprimat la 15 octombrie 1946 fiind suspectat pentru perioada când a funcționat la Ismail. La 21 ianuarie 1947, Prefectura Poliției Capitalei s-a solicitat Chesturii Poliției Municipiului Arad să-l „rețină pe criminalul de război Ostapov Boris” și predat unui colonel delegat de Comandamentul Militar Sovietic din București pentru cercetări. S-a făcut percheziția domiciliului său din Arad, unde s-a găsit un revolver și mai multe gloanțe, numeroase decizii de acordare a medaliilor militare de diferite clase. A fost reținut și, apoi, transferat la București⁶¹.

Oșorhan Aleandru. Născut la 19 octombrie 1895 în localitatea Bihorkerezstes (Bihor). Absolvent a 2 clase secundare, a efectuat stagiul militar în Regimentul 31 Infanterie, în perioada 1917-1920. A participat la campania militară și a fost pus în retragere cu gradul de caporal. La 16 octombrie 1922 a fost angajat agent special la Serviciul Special de Siguranță din Oradea-Mare. La 15 iunie 1927 a fost promovat în gradul de subcomisar, iar la 13 octombrie 1929 a fost numit comisar ajutor. Refugiat la Beiuș, a fost repartizat împreună cu agentul Sucigan Ioan la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 27 septembrie 1940, fiind repartizat la Biroul Poliției Judiciare. Sub conducerea comisarului Herman Aurel, șeful biroului, a desfășurat foarte bune activități profesionale, referitoare la cercetarea infracțiunilor reclamate sau descoperite. O atitudine personală, consimțită și aprobată de șeful său i-a afectat, parțial, desfășurarea locului de muncă. La plângerea unei persoane, a descoperit furtul respectiv de bani, iar reclamantul i-a donat, în mod ilegal un premiu sub forma unei sume de bani, care a fost repartizat, de către șeful său, tuturor colegilor. Urmare a acestui fapt disciplinar, considerat conduită nedemnă, comisarul Herman a

⁶¹ Idem, nr. 609.

fost transferat la Comisariatul de Poliție Adjud, iar comisarul ajutor Oșorhan Aleandru la Detașamentul de Poliție Prejner-Frontieră, din județul Brașov. Având familia refugiată și domiciliată în Arad, a solicitat readucerea sa în această localitate, fapt realizat abia la data de 29 august 1943, când a fost repartizat cu activitatea profesională la diverse comisariate de circumscripție, inclusiv la Comisariatul Gării Arad. Mutat la Oradea, cu data 9 octombrie 1944, a rămas în continuare în Arad, până la începutul anului 1945, când a fost pus în disponibilitate, prin reducerea efectivului. La 4 martie 1947 a fost rechemat în activitate și pus în retragere. Cunoscut în arhiva Securității „ca unul care a fost învinuit că sub regimul de dictatură a luat parte la maltratarea și prigonirea comuniștilor”, a fost judecat de Tribunalul din București și condamnat la 3 ani și 7 luni închisoare, de unde a fost eliberat în anul 1955⁶².

Oșorheianu Marian. Născut la 21 ianuarie 1912 în localitatea Vasal (Someș). Bacalaureat de liceu, a efectuat stagiul militar în Regimentul 1 Fortificații, în anul 1926, de unde a fost pus în completare cu gradul de caporal cu termen redus. Licențiat în Facultatea de Drept din Cluj, refugiat ca avocat la Turda, a fost încadrat comisar de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 10 iulie 1941. Mobilizat în campaniile militare de la Prut și Odesa, până la 21 iulie 1942, a revenit în poliția arădeană, de unde a fost detașat la Comisariatul de Poliție Pecica-Frontieră, la 1 mai 1943 și la Comisariatul de Poliție Nădlac-Frontieră, la 1 august 1943. Nu se mai cunosc alte date referitoare la activitatea sa⁶³.

Agenții de poliție și detectivii de siguranță

Adam Pavel. Născut la 13 ianuarie 1897 în localitatea Săliște (Arad). A efectuat studii gimnaziale neabsolvite. Stagiul militar l-a îndeplinit în cadrul Regimentului 93 Infanterie Arad, din anul 1919, fiind trecut în completare cu gradul de sergent, la 10 aprilie 1921. A fost încadrat în sistemul de pază al căilor ferate, până la 1 aprilie 1923. Cu data de 16 mai 1923 a fost încadrat agent special la Serviciul Special de Siguranță Arad. De-a lungul timpului a fost detașat temporar la serviciile de siguranță din orașele Bran și Caransebeș, și detectiv la Direcțiunea Generală a Poliției din București, iar în perioada 15 septembrie 1941-27 martie 1944, la Chestura Poliției Odesa, de unde a revenit la Chestura Poliției Municipiului Arad. Cunoscător al limbii ruse a fost detașat la Comandamentul Sovietic din Arad. În timpul

⁶² Idem, nr. 614.

⁶³ Idem, nr. 624.

unei seri, când îndeplinea atribuții de serviciu, a fost împușcat în cap de un soldat sovietic, rămas necunoscut. A scăpat cu viață, dar a fost pus în retragere, la 20 februarie 1945. A fost rechemat în activitate la 10 martie 1947 și pus în retragere, cu data de 1 decembrie 1946, pentru a-și asigura drepturile de pensie⁶⁴.

Ardelean Gheorghe. Născut la 31 octombrie 1901 în localitatea Otlaca (Grăniceri, județul Arad). A fost absolvent a 6 clase primare la Școala comunală din Otlaca. Recrutat în stagiul militar în anul 1922, a fost trecut în dispensă ca susținător de familie. În perioada 1921-1924 a lucrat ca funcționar la biroul avocatului Laza Alexandru din Chișineu-Criș. Prin decizia nr. 52891 din 16 august 1924 a fost angajat ca agent special la Poliția de Frontieră Otlaca. Fiind născut și crescut în aceeași localitate, nu s-a putut despărți de consăteni, prin urmare, șeful său Ilieș a solicitat mutarea lui în alt sector de activitate, reproșându-i lipsa de cunoaștere a limbii maghiare și germane, necesare percepției mișcărilor minoritare ori a activităților din comunele Iermata Neagră, Zerindul Mare și Sânmartin. În iulie 1925 a fost mutat la Brigada de Siguranță Reșița. Apoi, la 27 aprilie 1927 a fost transferat, din nou la Otlaca. Prin decizia nr. 54347 S din 29 august 1928 a fost detașat la Punctul de frontieră Vârșand. Pe data de 20 octombrie 1928, noul șef al Punctului Otlaca a trimis o telegramă prin care solicita aducerea înapoi a agentului Ardelean Gheorghe, fiind absolut necesar activității interioare a punctului, de ținere la curent a lucrărilor de cancelarie, considerând că la Vârșand nu era nevoie de funcționarea unei poliții de frontieră. Abia la 25 aprilie 1929 s-a revenit asupra detașării sale la Vârșand, urmând să se prezinte la Grăniceri, unde era titular. În perioada august-noiembrie 1928, a funcționat efectiv la Vârșand, cu data de 20 noiembrie 1928 fiind rechemat la Grăniceri, deoarece șeful poliției Monda Vasile fusese arestat. A fost trecut în funcția de detectiv la Chestura Poliției Municipiului Arad, la data de 21 octombrie 1929. A fost confirmat în funcția de agent la 16 aprilie 1938 și 11 iunie 1942. Fusese desemnat pentru misiuni speciale în legătură cu viața politică românească din septembrie 1941 și a fost apreciat foarte bine pentru activitatea sa profesională. Chestorul arădean Pop-Baldi Nicolae a solicitat inspectorului general să-l înlocuiască cu un alt agent, pentru motive umane grave, soția sa fiind foarte bolnavă de 10 ani. A fost numit agent principal la 31 martie 1947, iar cu data 10 aprilie 1948 a fost trecut la Poliția de Siguranță Arad. Din octombrie 1948, pentru caz de boală, a fost trecut la pensionare. Securitatea a urmărit

⁶⁴ Idem, nr. 30.

munca sa anterioară, căutând să afle numele informatorilor pe care i-a avut în activitatea sa profesională. Cu data de 23 aprilie 1951 a fost arestat cu motivul că, înainte de 23 august 1944, a funcționat în cadrul altor regimuri politice⁶⁵.

Ardelean Ion. Născut la 27 ianuarie 1906 în localitatea Sinteia Mică (Arad). Absolvent a 5 clase primare, a efectuat stagiul militar în Divizia 6 Trenuri, în perioada 1928-1929, fiind trecut în completare cu gradul de caporal. A fost încadrat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad la 1 martie 1930. A fost reangajat în anii 1933, 1936, 1939 și 1942. La 10 noiembrie 1942 a fost încadrat agent de poliție. Cu data de 19 octombrie 1943 a fost transferat la Detașamentul Poliției de Frontieră Moldova-Veche, până la 1 ianuarie 1944, apoi mutat la Poliția de reședință Beiuș, fiind repartizat la Comisariatul de Poliție Ciumeghiu-Frontieră, până la 13 februarie 1945, data desființării acestei poliții, și a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Timișoara. În toamna anului 1947 a fost mutat la Serviciul de Siguranță Arad, unde a funcționat până la 31 august 1948, când a fost comprimat din serviciu, după înființarea Securității Poporului. S-a angajat funcționar la Secția Financiară Arad, Circumscripția a III-a, până în anul 1951. Securitatea dăduse sarcină unui informator să-i urmărească activitatea. Pe baza informațiilor obținute, Tribunalul Militar Teritorial Timișoara l-a condamnat pentru „acte contra clasei muncitoare”. A fost pus în libertate la 5 noiembrie 1955⁶⁶.

Begu P. Teodor. Născut la 12 septembrie 1910 în localitatea Bonțești (Arad). A absolvit studiile a 6 clase primare. Serviciul militar l-a îndeplinit în cadrul Legiunii de Jandarmi Arad, din anul 1932 și a fost trecut în rezervă în anul 1935, de la Legiunea de Jandarmi Odorhei, cu gradul de caporal. A fost încadrat gardian public la Detașamentul de Gardieni Publici Arad, la 1 iulie 1936 și a fost reangajat în anii 1939 și 1942. Cu data de 10 noiembrie 1942 a fost încadrat agent de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad. A fost reangajat agent de poliție, cu data 1 septembrie 1946 și a desfășurat diverse activități profesionale, inclusiv la Biroul Poliției Administrative – Secția de cercetări pentru treceri de frontieră și ordine publică la Comisariatul Circumscripției III de poliție. După constituirea Serviciului Securității Poporului Arad, a fost trimis împreună cu agenții de securitate să îndeplinească activități profesionale contemporane. În noaptea de 5-6

⁶⁵ Idem, nr. 10.

⁶⁶ Idem, nr. 1.

ianuarie 1949, după o astfel de activitate comună, s-a deplasat la Episcopia Ortodoxă Română din Arad și a escaladat gardul, cu intenția de a informa pe Episcopul dr. Andrei Magieru despre ridicare unor preoți și personal religios, existând intenția de a fi arestați toți preoții. Nu a putut lua legătura cu episcopul, dar a informat personalul de acolo. A doua zi s-a dus la preotul Ungureanu Ioan, căruia i-a adus la cunoștință faptele de noua ordine publică. Pentru aceste activități a fost cercetat de comisarul Leu P. Ștefan, șeful Biroului Poliției Judiciare, care a constatat că era vinovat de uneltire contra ordinii sociale, divulgarea secretului profesional și pactizarea cu dușmanul. În baza raportului, a fost suspendat din funcție la 10 ianuarie 1949, arestat și cercetat de Serviciul Securității Poporului din Arad. Aflat în Penitenciarul Arad, pe data de 14 ianuarie 1949 a fost pedepsit cu destituirea din funcție și trimis în judecata Tribunalului Militar Timișoara. Prin Sentința nr. 708/49, pentru faptele învinuite, a fost condamnat la 2 luni închisoare corecțională și 4.000 lei amendă corecțională, alte 4 luni închisoare corecțională și 1.000 lei amendă corecțională, astfel încât, a executat 4 luni închisoare corecțională și a plătit 5.000 lei amendă corecțională⁶⁷.

Bijan Alexandru. Născut la 25 februarie 1909 în localitatea Voislava (Severin). A absolvit 3 clase normale la Caransebeș. Stagiul militar l-a îndeplinit în Regimentul 93 Infanterie Arad, în perioada 1930-1933 și a fost trecut în completare cu gradul de caporal. A fost încadrat în funcția de gardian public la 1 august 1934. A făcut serviciul în diverse birouri, unde s-a distins ca un funcționar cu calități bune, folositor în toate domeniile, lucrând cu zel și conștiinciozitate, având purtări bune, atât în serviciu, cât și în viața personală. Prin decizia nr. 23441 din 20 iulie 1941 a fost numit în funcția de telefonist la Chestura Poliției Municipiului Arad, într-un post nou înființat. Cu data 10 noiembrie 1942 a fost numit agent de poliție la Detașamentul Poliției de Frontieră Turnu, iar din februarie 1943 a fost detașat la poliția arădeană, la Secția Spectacole și Moravuri, fiind transferat apoi în diverse posturi. La 10 septembrie 1945 era la Biroul Poliției Comunale-Patrimoniu, fiind repartizat la Biroul de Rechiziții și Încartuire. A avut probleme cu sănătatea, fiind spitalizat și obținând concedii medicale. Din 19 aprilie 1946 a fost repartizat la Secția Poliției Sociale, apoi la Secția Pașapoarte și Frontiere, iar din 2 octombrie 1946 la Biroul Poliției de Siguranță și de la 18 martie 1948, iarăși la Biroul Poliției Sociale. Din 24 ianuarie 1949 a fost încadrat plutonier la Miliția Populară a Județului Arad, fiind detașat la Direcția Generală a Miliției în perioada 10-15 august 1949 și

⁶⁷ Idem, nr. 96.

la Miliția Odobești, de la 1 iunie, la 1 iulie 1950. Din anul 1951 a fost numit sergent secretar-dactilograf la Secția Operativă a Miliției Regionale Arad, al cărui comandant era maiorul Ciura Maxim și loțiitor politic lt. Mutu Petru. Pentru unele probleme disciplinare, cu data de 1 martie 1953 a fost șters din controale și pus în cadrul disponibil⁶⁸.

Boar Gheorghe. Născut la 11 septembrie 1899 în localitatea Comlăuș (Arad). Absolvent a 5 clase primare. A îndeplinit stagiul militar la Regimentul 93 Infanterie din Arad, în perioada 1921-1922. A fost angajat sergent revizor la Prefectura Poliției Arad, la 1 noiembrie 1927, gardian public din anul 1929 și avansat în funcția de agent de poliție la 10 noiembrie 1942. A fost scos din cadrele active la 20 februarie 1945, prin reducerea efectivelor⁶⁹. Conform unei note informative din anul 1967, rezultă că a fost arestat o anumită perioadă de timp, alături de foștii polițiști Calinovici, Mariș și Torsan⁷⁰.

Boborodea Anghel. Născut la 1 noiembrie 1913 în localitatea Giurgău (Vâlcea). Absolvent a 8 clase de liceu. A efectuat stagiul militar în Regimentul de Gardă Regală „Mihai Viteazul”, în perioada anului 1934, fiind pus în completare cu gradul de fruntaș cu termen redus. La 22 decembrie 1941 a fost angajat comisar ajutor la Poliția orașului Giurgiu, unde a funcționat până la 1 octombrie 1945, când a fost trecut în cadrul disponibil. A fost reangajat tot la Poliția orașului Giurgiu, la 18 mai 1946, unde a funcționat până la 1 iulie 1947, dată la care a fost transferat la Poliția orașului Tulcea. Cu data de 20 septembrie 1947 a fost transferat la Serviciul de Siguranță Arad. Fiind considerat un „simpatizant legionar”, a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, până la 24 ianuarie 1949, dată la care nu a fost încadrat în Miliția Populară⁷¹.

Bocioc Gheorghe. Născut la 23 aprilie 1915 în localitatea Rontău (Bihor). A fost absolvent de studii gimnaziale și a îndeplinit stagiul militar în cadrul Companiei de Marină Giurgiu, în perioada 1937-1940, fiind trecut în retragere cu gradul de fruntaș. A fost încadrat agent de poliție la Chestura Poliției Galați, cu data de 1 mai 1941. A fost mutat la Comisaritul de Poliție Curtici-Frontieră, în schimb cu un alt agent, cu data de 30 martie 1942, apoi repartizat la Chestura Poliției Municipiului Arad. A fost suspendat din

⁶⁸ Idem, nr. 116.

⁶⁹ Idem, nr. 140.

⁷⁰ Idem, nr. 548.

⁷¹ Idem, nr. 10.

funcție la 1 septembrie 1942 și dat în judecată pentru fals în acte publice și luare de mită, fiind destituit din funcție cu data de 9 septembrie 1944. Nu a mai fost reangajat în activitate polițienească⁷².

Boldur Corneliu. Născut la 16 februarie 1912 în orașul Orăștie (Hunedoara). După îndeplinirea serviciului militar, la cerere, a fost numit agent de poliție la 26 iunie 1941 la Chestura Poliției Municipiului Arad, fiind repartizat la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră. În iulie 1943 a fost pedepsit disciplinar deoarece a permis intrarea în țară a unei persoane indezirabile, iar peste o lună a fost suspendat din serviciu, deoarece i s-a deschis o acțiune publică. Primise ordin să însoțească sub pază o femeie, care fusese arestată și trebuia dusă de la Timișoara la București. De-a lungul drumului, fosta legionară a evadat de sub pază la Craiova. Existau unele informații că agentul Boldur fusese și el încadrat în mișcarea legionară din Orăștie. În urma judecării cauzei sate, a fost condamnat la 3 luni închisoare corecțională, cu aplicarea suspendării pedepsei, hotărâre rămasă definitivă. Prin urmare, a fost rechemat în serviciu, și transferat cu data de 1 mai 1944 la Inspectoratul Regional de Poliție Constanța. Cu data de 20 februarie 1945 a fost trecut în cadrul disponibil, ca urmare a reducerii efectivelor polițienești⁷³.

Borlea Traian. Născut la 20 februarie 1894 în localitatea Șiria (Arad). După terminarea cursurilor primare a urmat 2 ani de studii la Școala superioară de comerț și a terminat studiile liceale în anul 1932. Din anul 1914 a urmat stagiul militar la arma Marină. A fost numit agent special la Serviciul Special de Siguranță Arad, cu data 15 noiembrie 1921. A fost încadrat agent de poliție judiciară la Chestura Poliției Municipiului Arad, din 21 octombrie 1929 și a fost confirmat definitiv în această funcție la 24 septembrie 1932. Din anul 1934 a început să-și trateze sănătatea, prin spitalizare și obținerea de concedii medicale. Din anul 1939 a fost concentrat și dispensat de mobilizare pentru lucru la Chestura Poliției Municipiului Arad. A fost pus din oficiu în retragere pentru a-și aranja drepturile de pensie, cu data de 1 iunie 1940⁷⁴.

Bugariu Teodor. Născut la 17 octombrie 1894 în Micălaca (Arad). A efectuat stagiul militar, fiind pus în completare în anul 1920, cu gradul de

⁷² Idem, nr. 133.

⁷³ Idem, nr. 130.

⁷⁴ Idem, nr. 112.

caporal. A fost încadrat agent special la Prefectura Poliției Arad, la 18 august 1926. I s-au reproșat unele activități, fiind suspendat din funcție la 1 aprilie 1936, deoarece a fost condamnat la o lună de închisoare corecțională⁷⁵.

Calinovici Constantin. Născut la 1 septembrie 1910 în localitatea Sâmbăteni (Arad). A fost absolvent a 4 clase gimnaziale. Stagiul militar l-a îndeplinit la Regimentul 8 Jandarmi, în perioada 1832-1934, fiind trecut în completare cu gradul de sergent. A fost angajat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad. În noiembrie 1938 dăduse examen pentru încadrarea în funcția de agent de poliție și a fost angajat în această funcție cu data 1 ianuarie 1939. A fost detașat la Detașamentul Poliției de Frontieră Baziaș-Port, la 3 mai 1940, iar la 30 aprilie 1941 a fost transferat la Inspectoratul de Poliție București, până la 14 octombrie 1941, când a fost mutat la Chestura Poliției Municipiului Arad, unde a activat în Biroul de Siguranță. Cu data 28 octombrie 1944 a fost transferat la Poliția orașului Carei și a fost îndepărtat din funcție la 28 aprilie 1945, fără nici o indemnizație, în temeiul Legii nr. 217/1945. Pentru foarte buna activitate profesională desfășurată, a fost condamnat în închisoare o anumită perioadă de timp⁷⁶.

Călugăreanu Dumitru Vasile. Născut la 25 ianuarie 1909 în localitatea Umbrărești (Tecuci). A absolvit 2 clase de liceu. A efectuat stagiul militar în Regimentul 28 Dorobanți, fiind trecut în completare, în anul 1935, cu gradul de caporal. În același an a fost angajat gardian public la Chestura Poliției Galați. În anul 1942 a fost încadrat cu gradul de agent. Pentru fapte profesionale ilegale, a fost trimis în judecată. Curtea Marțială Galați, prin sentința nr. 265/1944 l-a condamnat la suma de 5.000 lei amendă corecțională și 1.000 lei cheltuieli de judecată, pentru crima de fals. În noiembrie 1948 a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, fiind repartizat la Comisariatul II de Circumscripție de Poliție. În urma unei cercetări referitoare la faptele sale disciplinare, prin decizia nr. 43.321 din 5 ianuarie 1949 a fost pedepsit cu avertisment și reținerea salariului pe 15 zile pentru fapte care scădeau prestigiul instituției, Cu data de 24 ianuarie 1949 a fost încadrat sergent major în Miliția Populară a Județului Arad, unde a

⁷⁵ Idem, nr. 142.

⁷⁶ Idem, nr. 15.

funcționat până în septembrie, același an, când a fost îndepărtat din serviciu⁷⁷.

Cherciu Nedelcu. Născut la 23 aprilie 1891 în localitatea Enesolnia (Constanța). A absolvit 5 clase ale cursului primar. A funcționat în cadrul Ministerului Domeniilor în perioada 1908-1913. În această perioadă a efectuat și serviciul militar, în cadrul Regimentului 34 Infanterie din Constanța și a fost mobilizat în campania din Bulgaria, în anul 1913, apoi a fost trecut în completare cu gradul de caporal. A fost mobilizat din nou, în anul 1916, a participat la luptele de la Turtucaia, unde a fost rănit, apoi a participat la acțiunile armatei de pe Valea Jiului, unde a fost rănit din nou, și evacuat la spitalul din Galați, de unde a plecat în Moldova, fiind reformat definitiv. A fost angajat în funcția de agent special de siguranță în cadrul Brigăzii Speciale de Siguranță din Fălticeni, la 2 februarie 1921. A fost transferat la Serviciul Special de Siguranță Arad, la 16 iulie 1923, detașat câteva luni la Circumscripția V de Inspekții și Control din Constanța, după care a revenit la Arad, la 21 decembrie 1923. Aici a fost repartizat la Biroul de Cercetări, până în anul 1925, apoi la Biroul Fișelor și Arhivei. Cu data 21 octombrie 1929 i s-a atribuit funcția de detectiv la Chestura Poliției Municipiului Timișoara, de unde a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad cu data 1 decembrie 1929. În decembrie 1932 a fost declarat provizoriu în funcția ocupată, deoarece nu îndeplinea condițiile de studii pentru funcție și nu a putut dovedi calitatea de funcționar public din anul 1916. A dat în judecată Ministerul de Interne, dar procesul său a fost pierdut, deoarece nu a depus recurs în termenul legal. Fusese repartizat cu serviciul la Comisariatul Circumscripției II de Poliție, unde a avut mari probleme de sănătate. Cu data de 1 septembrie 1937 a fost pus din oficiu în retragere, din cauza infirmității inamovibilă și progresivă, pentru a-și aranja drepturile de pensie⁷⁸.

Chirilă Petru. Născut la 22 iunie 1912 în localitatea Pâncota (Arad). A fost absolvent a 2 clase gimnaziale. Stagiul militar l-a îndeplinit în Regimentul 93 Infanterie din Arad, în perioada 1934-1936, fiind trecut în completare cu gradul de sergent. A fost angajat în funcția de gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 1 martie 1938. La 10 noiembrie 1942 a fost avansat în funcția de agent de poliție și a fost transferat la Comisariatul

⁷⁷ Idem, nr. 167.

⁷⁸ Idem, nr. 241.

de Poliție Nădlac-Frontieră. Cu data de 17 martie 1945 a fost pus în cadrul disponibil, pentru reducerea efectivelor polițienești⁷⁹.

Chiș Gheorghe. Născut la 16 ianuarie 1893 în localitatea Cheresig (Bihor). Absolvent a 5 clase primare, a efectuat serviciul militar în Divizia 6 Tren, din anul 1915 și a participat la campania militară din Primul Război Mondial și a fost trecut în retragere cu gradul de soldat. A fost încadrat sergent de oraș la Prefectura Poliției Oradea, la 27 ianuarie 1920, în serviciul de pază. A fost reangajat în anii 1923, 1936, 1929, apoi gardian public în anii 1932, 1935, 1938, 1941 și 1944. După cedarea zonei de Nord-vest a Transilvaniei, a fost transferat de la Beiuș la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 11 noiembrie 1940, împreună cu alți 8 gardieni publici: Deliman B. Simion, Coțea Petru, Bora Ioan, Ardelean M. Ioan, Curtiș Vasile, Cherecheș Petru, Tuduc Petre și Vaida Alexandru. A fost pus în cadrul disponibil la 2 martie 1945, rechemat în activitate cu data 27 august 1947, angajat și pus în retragere, cu data 31 august 1947, pentru a-și aranja drepturile de pensie pentru vechimea în serviciu⁸⁰.

Ciupuliță Ilie. Născut la 5 ianuarie 1910 în localitatea Curtici (Arad). A fost absolvent a unei singure clase de liceu. Stagiul militar l-a îndeplinit la Regimentul 17 Infanterie, fiind trecut în completare cu gradul de sergent, în anul 1934. A fost angajat în funcția de gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 decembrie 1935, apoi a fost încadrat agent de poliție la Biroul de Siguranță, la 10 noiembrie 1942. A desfășurat activități polițienești speciale la Biroul de Pașapoarte și la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră (15 martie 1946-25 noiembrie 1947). La 24 ianuarie 1949 a fost încadrat plutonier la Miliția Județului Arad, de unde a fost pus în disponibilitate la 5 martie 1950. Se știa despre el că „a activat intens împotriva clasei muncitoare și mișcării revoluționare”. La 5 mai 1954 a fost trimis în judecată și a executat o pedeapsă de 2 ani de închisoare⁸¹.

Cociuba Pavel. Născut la 5 mai 1915 în localitatea Târnova (Arad). Absolvent a 6 clase primare. A îndeplinit stagiul militar în Divizia 1 Artilerie Călăreață, în perioada 1936-1939, fiind pus în completare cu gradul de sergent. A fost angajat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 30 aprilie 1941 și a fost permutat la Poliția de reședință Tighina, cu

⁷⁹ Idem, nr. 208.

⁸⁰ Idem, nr. 659.

⁸¹ Idem, nr. 251.

data 10 iunie 1941. A fost avansat în funcția de agent de poliție la 15 noiembrie 1942. În vara anului 1944 a fost mutat la Poliția din Miercurea Ciuc, apoi readus la Chestura Poliției Municipiului Arad, de unde a fost pus în disponibilitate cu data de 9 martie 1945⁸².

Comșa Gheorghe. Născut la 9 februarie 1912 în localitatea Gârbova (Sibiu). A fost absolvent al Gimnaziului din Hunedoara. A efectuat stagiul militar în Regimentul 90 Infanterie din Sibiu, fiind pus în completare cu gradul de soldat în anul 1933. A fost angajat în funcția de agent de poliție la Chestura Poliției Municipiului Sibiu la 29 aprilie 1941, de unde, la 3 iulie 1941 a fost mutat la Chestura Poliției Orhei, și la 21 ianuarie 1942, la Poliția Soroca. După refugiarea din vara anului 1944, a fost detașat la Chestura Poliției Ploiești, iar cu data de 1 noiembrie 1944, a fost mutat la Chestura Poliției Municipiului Arad, fără drept de plată pentru transportul. A fost scos din cadrele polițienești la 1 martie 1945⁸³.

Deheleanu Adrian. Născut la 14 iulie 1905 în localitatea Berliște (Caraș-Severin). A fost absolvent al Liceului „Moise Nicoară” din Arad, după care a urmat unele studii universitare nefinalizate, la Cluj, la Facultatea de Medicină și Farmacie și la Facultatea de Drept. A fost angajat agent special la Prefectura Poliției Cluj, la 15 noiembrie 1927, apoi a fost transferat ca agent special acoperit la Inspectoratul Regional de Poliție Cluj. La 11 octombrie 1929 a fost încadrat arhivar în cadrul acestei instituții, apoi registrator, la 16 aprilie 1938. La 15 septembrie 1940 a fost detașat la Inspectoratul de Poliție Alba Iulia, după cedarea Nord-Vestului Transilvaniei, apoi la Chestura Poliției Ploiești, cu gradul de comisar ajutor, la 18 octombrie 1940. Soția sa, Deheleanu Valeria, a fost funcționară la Camera de Comerț și Industrie Cluj, transferată la Camera de Comerț și Industrie din Arad, ceea ce a determinat-o să solicite mutarea soțului la polițiile din Timișoara sau Arad. Cu data de 1 noiembrie 1940 a fost repartizat la Chestura Poliției Municipiului Arad. Campion național și internațional de scrimă, a fost numit șeful secției arădene a federației de Scrimă. Cu data de 1 ianuarie 1943 a fost detașat la Poliția orașului Oravița, iar la 1 august 1943 a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Timișoara, în funcția de comisar. La 1 martie 1945 a fost transferat în interes de serviciu, fără indemnizație de transport, la Chestura Poliției Municipiului Arad,. Cu data de 1 octombrie 1946 a fost încadrat la

⁸² Idem, nr. 219.

⁸³ Idem, nr. 248.

Comisariatul de Poliție Reșița, dar nu s-a prezentat la serviciu, obținând multe concedii medicale. Din octombrie 1947 a fost scos din cadrele polițienești. Pentru delictul de crimă intensă împotriva clasei muncitoare, a fost condamnat la executarea unei pedepse de închisoare, de unde a fost pus în libertate prin sentința nr. 302, din 21 septembrie 1955, a Tribunalului Militar Oradea⁸⁴.

Dermal Gheorghe. A fost absolvent a 4 clase de liceu și angajat în funcția de agent definitiv de poliție, la 13 aprilie 1945. A fost transferat la polițiile din Turda (20 august 1945), Făgăraș (1 septembrie 1945), apoi la Direcția Generală a Poliției, de unde a fost destituit din serviciu, cu data 6 aprilie 1946, apoi rechemat în funcție la 15 decembrie 1946 și transferat la Poliția din Turda, apoi la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 2 iulie 1947. Prim chestorul Albu Cornel i-a întocmit procesul verbal de prezentare la serviciu și l-a repartizat la Biroul de Cartiruire și Rechiziții de pe lângă Primăria Municipiului Arad, apoi în alte servicii, inclusiv la Biroul Procedurilor. A demisionat din serviciul polițienesc arădean cu data 6 decembrie 1947, motivând că avea familia în București și nu dorise să se mute la Arad⁸⁵.

Dobrescu Mihai. Născut la 8 iunie 1916 în București. A fost absolvent a 8 clase liceale. Stagiul militar l-a îndeplinit la Regimentul 2 Vânători de Gardă, fiind trecut în completare cu gradul de caporal. A fost angajat în funcția de comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 iulie 1940, fiind repartizat la Comisariatul Circumscripției IV de Poliție. Cu data de 6 februarie 1941 a fost detașat la Detașamentul de Poliție Turnu-Frontieră, în locul comisarului Alexandrescu Ioan, care a fost mutat la Direcția Generală a Poliției. La 10 martie 1943 a fost transferat la Comisariatul de Poliție Caransebeș, de unde a fost pus în disponibilitate 2 martie 1945. Rechemat în cadrele active la 15 decembrie 1945, a fost reîncadrat la Caransebeș, apoi a fost transferat la poliția din Târgu-Jiu. La 1 aprilie 1947 a fost transferat la Serviciul de Siguranță Lugoj, în funcția de comisar, de la 1 iulie 1948 a fost transferat la Biroul de Siguranță Orșova, apoi la Inspectoratul Regional de Poliție Timișoara, cu data 31 august 1948 și la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 15 septembrie 1948. A fost încadrat sublocotenent în Miliția Județeană Arad, la 24 ianuarie 1949, avansat locotenent la 30 decembrie 1950 și șters din controalele milițienești

⁸⁴ Idem, nr. 263.

⁸⁵ Idem, nr. 297.

la 25 decembrie 1951. Fusese șeful Serviciului de Anchetă din Direcțiunea Miliției Regiunii Arad⁸⁶.

Ducău Gheorghe. Născut la 24 aprilie 1889 în localitatea Mândruloc (Arad). A fost absolvent a 6 clase primar. Stagiul militar l-a îndeplinit în Regimentul 33 Infanterie din Arad, din anul 1910. De la 2 aprilie 1913 s-a angajat în Jandarmerie, unde a funcționat până 1 iulie 1921, cu gradul de plutonier. A fost încadrat agent special de poliție, la 1 decembrie 1922. Din activitatea polițienească a fost pus din oficiu în retragere, la 5 iunie 1937, pentru caz de boală⁸⁷.

Ghinga Manasie. Născut la 13 august 1901 în localitatea Chier (Arad). Absolvent a 5 clase primare, a efectuat stagiul militar în Compania de Jandarmi Deva, fiind pus în completare cu gradul de sergent, în anul 1926. A fost angajat sergent de oraș în Prefectura Poliției Arad, la 1 aprilie 1927. Numit gardian public, în anul 1929, a fost reangajat în activitatea polițistă în anii 1930, 1933, 1939 și 1942. La 10 noiembrie 1942 a fost numit în funcția de agent de poliție și a fost repartizat la Biroul Poliției Judiciare. Pentru modul de îndeplinire al activității profesionale, Curtea Marțială a Corpului 7 Armată, prin sentința nr. 7988 din 26 noiembrie 1943, l-a condamnat la o lună de închisoare corecțională și 500 lei cheltuieli penale, pentru săvârșirea delictului de neglijență în funcție și a fost depus la Închisoarea Corpului 7 Armată. A fost pus în disponibilitate la 3 ianuarie 1944⁸⁸.

Ginga Pascu. Născut la 2 iulie 1913 în localitatea Tauț (Arad). Absolvent a 6 clase primare, a îndeplinit stagiul militar în Regimentul 93 Infanterie Arad, fiind trecut în completare cu gradul de sergent, în anul 1935. A fost încadrat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 iunie 1940. A urmat cursurile Școlii de poliție științifică, în perioada 20 iulie-11 octombrie 1942, și a fost avansat în funcția de agent de poliție, la 10 noiembrie 1942. Cu această dată, a fost transferat la Comisariatul de Poliție Reșița, de unde, la 24 octombrie 1947 a fost mutat la Biroul de Siguranță Reșița. De aici, cu data 17 aprilie 1948 a fost transferat la Biroul de Siguranță Aeroportul Arad, apoi la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 septembrie 1948. A fost încadrat în Miliția Județeană Arad, la 24 ianuarie 1949, cu gradul de plutonier, fiind repartizat secretar la Serviciul Controlul

⁸⁶ Idem, nr. 271.

⁸⁷ Idem, nr. 254.

⁸⁸ Idem, nr. 344.

Străinilor și Pașapoarte. În anul 1950 lucra la Biroul Pașapoarte din Secția Controlul Străinilor din cadrul Direcției Regionale de Miliție Arad. Cu data de 12 decembrie 1951 a fost trecut în rezervă. S-a angajat la Abatorul Arad, la Centrul de colectare a vitelor și a fost urmărit de Securitate, până în anul 1967, în problema foștilor polițiști. Din anul 1965 plecase la București, la fiica sa, unde s-a îmbolnăvit de paralizie, la jumătate din cap⁸⁹.

Ghiță Ioan. Născut la 12 noiembrie 1899 în localitatea Tufani (Teleorman). Absolvent a 5 clase primare, a efectuat stagiul militar în Regimentul 12 Roșiori, în perioada 1919-1922, fiind apoi angajat subofițer și trecut în rezervă, în anul 1924, cu gradul de plutonier. A fost încadrat agent special acoperit la Serviciul Special de Siguranță Arad, la 29 octombrie 1926, fiind confirmat în această funcție la 3 decembrie 1927. A lucrat în domeniul informativ în ceea ce privea siguranța statului, dar a fost obligat să îndeplinească și atribuții dactilografice, i s-a dat în primire registratura serviciului și îndatorirea de expediere a diverselor trimiteri poștale, până în anul 1929. Cu data de 21 octombrie 1929 a fost numit agent de poliție administrativă și transferat la Poliția orașului de reședință Deva, de unde a demisionat cu data 1 decembrie 1929⁹⁰.

Groza Constantin. Născut la 14 mai 1916 în localitatea Cusiua (Bihor). Absolvent a 7 clase generale, a efectuat stagiul militar în cadrul Batalionului 18-6 Vânători de Munte, în perioada 1938-1939, și a fost pus în completare cu gradul de sergent. A fost angajat agent de poliție în Serviciul de Siguranță Lugoj, la 13 martie 1948. Cu data de 1 iulie 1948 a fost mutat la Serviciul de Siguranță Arad, împreună cu agenții Vesa Traian, tot de la Lugoj, și Orcea Alexandru, de la Biroul de Siguranță Jimbolia. În anul 1949 era plutonier major la Serviciul Județean de Securitatea Poporului Arad⁹¹.

Haiducu M. Dumitru. Născut la 7 octombrie 1912 în București. A absolvit cursurile Școlii de elemente inferioare de comerț și 2 clase superioare. Stagiul militar l-a îndeplinit în Regimentul Regal din București, în perioada 1933-1934, de unde a fost trecut în completare cu gradul de sergent cu termen redus. A fost angajat în funcția de agent de poliție la Comisariatul de Poliție Aiud, la 13 iulie 1938. A fost transferat la Poliția Gării Teiuș, la 20 februarie 1940, apoi a revenit la Aiud, cu data 21 august 1940, și a fost

⁸⁹ Idem, nr. 341.

⁹⁰ Idem, nr. 329.

⁹¹ Idem, nr. 361.

detașat la Poliția Gării Simeria, la 11 septembrie 1944. A fost pus în cadrul disponibil la 20 februarie 1945 și rechemat în activitate, la 24 septembrie 1945, la Chestura Poliției Municipiului Arad, unde a desfășurat activități profesionale în diverse sectoare. Cu data 24 ianuarie 1949 a fost încadrat plutonier de miliție, iar prin decizia nr. 432 din 4 martie 1950, a fost pus în disponibilitate⁹².

Hărduț Rusalin. Născut la 23 mai 1912 în localitatea Tălagiu (Arad). Absolvent a 7 clase primare, a efectuat stagiul militar la Regimentul 86 Infanterie Oradea-Mare, în perioada 1934-1935 și a fost trecut în completare cu gradul de sergent. A fost încadrat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 decembrie 1935. A urmat cursurile Școlii de poliție științifică-Secția a III-a, la București, în anul 1940. Până în anul 1942 a efectuat activitatea profesională la corpul de pază, iar de la 1 septembrie 1942 a fost încadrat agent de poliție, la Biroul Poliției Judiciare, la Secția de Cercetări și Urmăriri. A fost pus în cadrul disponibil la 28 aprilie 1945 și rechemat în activitate la 1 august 1946. A fost trecut în cadrul Miliției, la 24 ianuarie 1949, cu gradul de milițian la paza orașului Arad. A funcționat în această nouă activitate, până în anul 1951, când a fost trecut în retragere⁹³.

Hențea Victor. Născut la 22 decembrie 1902 în localitatea Ruda (Hunedoara). Absolvent a 4 clase la liceul din Orăștie. A îndeplinit stagiul militar la Regimentul 32 Artilerie din Târgu-Mureș, fiind pus în retragere cu gradul de sergent, în anul 1926. A fost încadrat gardian public la Prefectura Poliției București, cu data de 1 decembrie 1932, și a fost reangajat în anii 1935 și 1938. A absolvit cursurile Școlii de poliție științifică, în perioada 1 decembrie 1932-1 martie 1933. La 1 octombrie 1934 a fost mutat la Detașamentul Gardienilor Publici al Chesturii Poliției Municipiului Arad, la 1 octombrie 1934. A fost încadrat agent de siguranță, iar la 1 aprilie 1939 a fost numit în funcția de translator, fiind bun cunoscător la limbia germane. A fost transferat în interes de serviciu la Comisariatul de Poliție Orșova, la 1 decembrie 1943, de unde a revenit la Arad, la 15 octombrie 1944. A fost bine apreciat din punct de vedere profesional, așa cum rezultă din conținutul fișelor profesionale. A fost însărcinat cu conducerea Serviciului Contabilitate și Casierie, în perioada 1944-1949. Cu data 24 ianuarie 1949 a fost încadrat sublocotenent de miliție, fiind numit șef al Serviciului Administrativ, până în octombrie 1949. A fost avansat la gradul de

⁹² Idem, nr. 365.

⁹³ Idem, nr. 388.

locotenent, la 30 decembrie 1949, și a fost pus în disponibilitate, la 4 martie 1950. În calitatea sa de fost agent de Siguranță, a fost urmărit de Securitate. Conform unei fișe, data operațiunilor a început în anul 1950, iar rezultatul percheziției domiciliare a fost negativ⁹⁴.

Huțiu Ștefan. Născut la 16 martie 1921 în localitatea Micălaca (Arad). Absolvent a 4 clase de liceu, a îndeplinit stagiul militar în cadrul Regimentului 93 Infanterie din Arad, de unde a fost pus în completare cu gradul de fruntaș, în anul 1939. Cu data 1 ianuarie 1946 a fost încadrat agent de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad, dar nu mai sunt alte informații referitoare la activitatea sa profesională⁹⁵.

Ienuș Șt. Bucur (Enuș). Născut la 15 martie 1915 în București. Absolvent a 3 clase primare. Recrutat în anul 1940, s-a constatat că este impropriu serviciului militar. A fost angajat agent de poliție la Prefectura Poliției Capitalei, în perioada 1 august 1942-11 august 1944. Trecut în cadrul disponibil, deoarece a fost condamnat la 3 luni închisoare corecțională, sentință care i-a fost anulată în urma apelului, a fost rechemat în serviciu la 30 martie 1946, fiind repartizat la Chestura Poliției Municipiului Arad, luându-și postul în primire de la Biroul Poliției Judiciare, trecut apoi la Secția Proceduri din Poliția Administrativă, la Comisariatul Gării C.F.R. și la Comisariatul Circumscripției V de Poliție. Pentru neprezentare la serviciu, a fost pedepsit disciplinar, la 6 mai 1947, cu muștrare și pierderea salariului pe 5 zile. Deoarece avea o cauză penală judecată la Curtea de Apel București, a fost suspendat din serviciu la 15 august 1947, revenindu-se asupra acestei măsuri la 17 decembrie 1947, deoarece fusese achitat din punct de vedere juridic. Încă din septembrie 1947, prim chestorul Albu Cornel solicitase Inspectoratului Regional de Poliție Timișoara să se revină asupra suspendării, „deoarece în urma repartizării agenților de poliție din efectivul Chesturii, la Serviciul de Siguranță al Județului Arad, ducem lipsa agenților de poliție, în special în materie judiciară”. Fiind un bun polițist, pe data 5 ianuarie 1948 a fost repartizat la Biroul Poliției Judiciare, dar a fost îndepărtat din funcție, la 20 martie 1948, deoarece fusese notat cu calificativul „insuficient” pe anul 1947. Solicitarea de reprimire în serviciu nu a fost soluționată favorabil⁹⁶.

⁹⁴ Idem, nr. 372.

⁹⁵ Idem, nr. 366.

⁹⁶ Idem, nr. 409.

Ioja Ioan. Născut la 21 ianuarie 1899 în localitatea Renușa (Arad). Absolvent a 6 clase primare, a efectuat stagiul militar în Regimentul 93 infanterie din Arad, în perioada 1921-1923, fiind trecut în completare cu gradul de sergent. A fost angajat sergent de oraș la Prefectura Poliției Arad, la 1 mai 1927 și reangajat gardian public în anii 1930, 1933, 1936 și 1939. A fost avansat agent de poliție, la 10 noiembrie 1942, apoi pus în cadrul disponibil, la 2 mai 1945. Din conținutul unei autobiografii din 27 iulie 1948, rezultă că a desfășurat activități în diverse posturi polițienești. Din anul 1941 a fost repartizat la Biroul de Siguranță-Secția Registratură, apoi la Secția Maghiară, până la despărțirea acesteia în secțiile Maghiari și Optanți. A avut misiuni de supraveghere asupra persoanelor care plecau din țară, fără forme legale, dar și cu forme legale, fiind detașat o perioadă și la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră (10 noiembrie-7 decembrie 1942). Până în anul 1945 a lucrat peste 11.000 astfel de dosare, precum și alte dosare cu diferite cercetări, care i se dădeau pentru executare, recunoscând că a lucrat la acest serviciu „zi și noapte, în majoritatea timpului singur”, deoarece ceilalți colegi „fie că nu știau problema, fie din alte motive”⁹⁷.

Iordache Ion. Născut la 22 mai 1892 în localitatea Valea Mare (Mehedinți). Absolvent a 5 clase primare. A efectuat stagiul militar în Regimentul 1 Călărași, fiind trecut în completare cu gradul de caporal, în anul 1914. A participat la Primul Război Mondial de unde a fost trecut la vatră în anul 1920, cu distincția „Crucea Comemorativă a Războiului 1916-1918 și 1918-1920”, cu brevetele Mărășești, Carpați și Ardeal. Încadrat agent de poliție la Prefectura Poliției Arad, la 1 mai 1920, a funcționat în activitatea polițienească arădeană, până la 19 aprilie 1942, data decesului⁹⁸.

Ivanciuc Ioan. Născut la 1 ianuarie 1886 în localitatea Japa (Maramureș). Absolvent a 4 clase secundare la Școala normală de învățători, A efectuat stagiul militar și a participat la campaniile militare din Primul Război Mondial, fiind trecut în rezervă după 8 ani, cu gradul de plutonier invalid. Din anul 1921 a fost încadrat în funcția de translator la Poliția Punctului de Frontieră Valea Vișeuului, în structura Serviciului Special de Siguranță Sighet. Cu data 1 noiembrie 1925 a fost încadrat în funcția de subcomisar de siguranță la Poliția Gării Feldioara-Războieni. Din anul 1926, cu gradul de subcomisar cu titlul de agent, a fost transferat la Serviciul Special de Siguranță Sighet. A fost detașat la Brigada Specială de Siguranță Salonta, în

⁹⁷ Idem, nr. 413.

⁹⁸ Idem, nr. 411.

perioada 23 iunie-16 august 1927, apoi a fost transferat la Poliția Punctului de frontieră Câmpulung la Tisa, iar din anul 1928 a fost mutat la Punctul de frontieră Teceul Mic, apoi la Poliția de Frontieră Episcopia Bihorului, și cu luna mai 1929, la Poliția punctului Sighet. Pentru anumite fapte disciplinare, dar și din cauza unor greșeli administrative, a fost pus în disponibilitate la 1 noiembrie 1929. În urma intervenției la eşaloanele superioare, deoarece Tribunalul Maramureș-Secția II l-a achitat, a fost încadrat în funcția de detectiv la Chestura Poliției Satu-Mare. La 31 octombrie 1933 a fost transferat agent de poliție la Poliția orașului Sighet, iar la 11 februarie 1936, la Poliția de Frontieră Valea Vișeuului, până la 24 iulie 1937, când a revenit la Poliția orașului Sighet. După publicarea verdictului de la Viena, din 30 august 1940, a primit ordin de la maiorul Varu Alexandru, șeful Poliției și Siguranței Sighet, județul Maramureș, să stea la postul său, la datorie, pentru menținerea ordinii și siguranței publice în acele zile grele și dureroase. A executat ordinul și a stat în serviciu până la 5 septembrie 1940, când au intrat trupele și poliția maghiară, care au preluat și Poliția orașului Sighet. El a primit ordin scris de la generalul Radu Iosif, comandantul militar al orașului Sighet, că era scutit de serviciu și să stea acasă. Acasă, avea o familie grea, formată din 7 copii și soția bolnavă de foarte mulți ani. A reușit să obțină ordin de plecare de la Comandamentul militar maghiar de la Sighet, la 2 decembrie 1940, și a reușit să se refugieze cu familia la Arad. Cu data de 20 decembrie 1940, a fost repartizat agent de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad. A efectuat activitatea polițienească până la 10 decembrie 1942, când a fost trecut în cadrul disponibil, iar cu data 31 octombrie 1943 a fost pus din oficiu în retragere, pentru a-și aranja drepturile de pensie⁹⁹.

Lițiu Dumitru. Născut la 21 martie 1915 în localitatea Hoit (Bihor). Absolvent a 6 clase normale, a efectuat stagiul militar la Regimentul 34 Artilerie, în perioada 1938-1939, fiind pus în completare cu gradul de sergent. A fost încadrat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Oradea, la 1 martie 1939. Refugiat în septembrie 1940, a fost încadrat la Poliția de reședință Beiuș, iar la 1 februarie 1941 a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, în funcția de gardian public civil, fiind trecut în Biroul de Siguranță. Cu data 10 noiembrie 1942 a fost avansat în funcția de agent, fiind repartizat la Comisariatul de Poliție Pecica-Frontieră, apoi la Biroul de Siguranță Arad, până la 1 septembrie 1948, când a fost transferat la Chestura Poliției Arad, în Biroul Poliției Judiciare. Din anul

⁹⁹ Idem, nr. 401.

1945 s-a înrolat în P.C.R. - organizația Arad. A fost „vărsat” în Miliția Județului Arad, la 24 ianuarie 1949, cu gradul de plutonier, cu repartizare la Biroul Cercetări din Serviciul Miliției Economice, de unde a fost șters din control, cu data 5 martie 1950¹⁰⁰.

Luca Ioan. Născut la 16 octombrie 1904 în localitatea Sarcău (Bihor). Absolvent a 4 clase primare, a efectuat stagiul militar la Regimentul 2 Grăniceri, în perioada 1926-1928, fiind pus în completare cu gradul de soldat. A fost angajat în funcția de sergent de oraș la Prefectura Poliției Oradea, la 1 noiembrie 1928. A efectuat studiile polițienești la Școala de poliție științifică - Secția a III-a, în perioada 1 august 30 noiembrie 1936. La cedarea teritoriului de Nord-Vest al Transilvaniei, s-a refugiat și încadrat gardian public la Beiuș, apoi transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, la data 1 februarie 1942. Pentru activitatea profesională, a fost avansat la gradul de agent de poliție, la 10 decembrie 1942, în Biroul Poliției de Siguranță. A fost detașat la Detașamentul Poliției de Frontieră Pecica, apoi la Chestura Poliției Municipiului Arad, de unde a fost trecut în cadrul disponibil, la 20 februarie 1945. Nu i s-a aprobat transferarea la Chestura Poliției Municipiului Oradea și nici reprimirea în funcție la Arad. S-a considerat că desfășurase o activitate incompatibilă, în urma măsurii luate de Comisia Aliată de Control, care hotărâse reducerea personalului polițienesc din România la 6.000 funcționari¹⁰¹.

Mariș Ioan. Născut la 19 octombrie 1910 în localitatea Sălăjeni (Arad). A fost absolvent a 4 clase secundare, la Liceul „Avram Iancu” din Brad. A îndeplinit stagiul militar în Regimentul 17 Infanterie, în perioada 1931-1932, fiind pus în completare cu gradul de caporal. A fost încadrat agent de poliție la Chestura Poliției Municipiului Arad, cu data 1 august 1938, fiind însărcinat cu efectuarea problemelor arhivistice, iar din anul 1939 a fost repartizat la Biroul Poliției Judiciare. În anul 1941 a absolvit cursurile Școlii de poliție judiciară din Tg. Jiu. În mai 1945 fusese denunțat de minoritarii Wolf Gheorghe și Quilt Andrei, arestați între 19-28 martie 1941 la Biroul de Siguranță Arad, reclamându-l pe agentul Mariș pentru cercetare și maltratare. Cercetarea denunțării a făcut-o cunoscutul comisar Vrăbete Julică și, urmare a concluziilor referatului respectiv, a fost îndepărtat din serviciu la 12 iunie 1945, fără indemnizație, pe temeiul Legii pentru purificare administrațiilor publice. A fost detenționat în perioada 1952-

¹⁰⁰ Idem, nr. 445.

¹⁰¹ Idem, nr. 461.

1954, iar o notă informativă din anul 1967 arăta că ar fi făcut 5-8 ani de închisoare, la Canal și Lagărul de concentrare. O altă notă informativă din anul 1969 arăta că era angajat ca magazioner la Intreprinderea „Polichrom” din Arad, încă din anul 1954, când a ieșit din detenție¹⁰².

Mălan Dumitru. Născut la 23 septembrie 1900 în localitatea Alpareni (Bihor). Absolvent a 6 clase primare, în anul 1918 a fost recrutat și a participat la campania militară, iar din noiembrie 1919 s-a înscris în Garda Națională Română din Oradea-Mare. La 1 decembrie 1919 a fost încadrat camerier la Prefectura Poliției Oradea, apoi a fost angajat în funcția de agent special la Serviciul Special de Siguranță din Oradea, cu data 16 ianuarie 1922. La 31 octombrie 1929 a fost încadrat agent de poliție administrativă și a îndeplinit diverse atribuții polițienești. În perioada 10 ianuarie 1931-22 februarie 1934, a fost transferat la Direcțiunea Generală a Poliției din București, după care a revenit la Oradea. Evacuat în septembrie 1940 la Beiuș, cu data 9 ianuarie 1941 a fost transferat la Chestura Poliției Municipiului Arad, unde a fost repartizat la Biroul de Informații. Cu data 1 iulie 1944 a fost repartizat la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră, de unde i s-a aprobat revenirea în Arad, cu data 13 septembrie 1944. Scos din cadrele polițienești la 2 martie 1945, arestat la 3 martie 1945, la 28 aprilie 1945 a fost îndepărtat din serviciu fără nici o indemnizație, pe temeiul Legii pentru purificarea administrațiilor publice, fiind trimis în judecata Tribunalului Poporului din Cluj, împreună cu comisarul ajutor Calinovici Constantin și agenții Popescu Ioan și Putaru Gheorghe¹⁰³.

Mărieș Vasile. Născut la 19 noiembrie 1912 în localitatea Berchegraia (Satu-Mare). Absolvent a 5 clase primare, a efectuat stagiul militar în Jandarmerie, în perioada 1934-1937, de unde a fost pus în completare cu gradul de sergent. A fost încadrat gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad, la 1 octombrie 1937. A absolvit cursul Școlii de poliție științifică-Secția III din Timișoara, în perioada 1 martie-30 iunie 1938. A fost avansat în gradul de agent de poliție, la 10 noiembrie 1942, și a fost detașat la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră, până la 12 iulie 1946, când a fost detașat la Comisariatul de Poliție Nădlac-Frontieră, de unde, la 30 octombrie 1947 a fost mutat, la cerere, în Chestura Poliției Municipiului Arad. Nu se știe când a fost pus în retragere din activitatea polițienească¹⁰⁴.

¹⁰² Idem, nr. 548.

¹⁰³ Idem, nr. 543.

¹⁰⁴ Idem, nr. 547.

Medeleanu Gheorghe. Născut la 24 decembrie 1919 în localitatea Caceaneanca (Ialomița). În anul 1938 a absolvit studiile la Liceului „Știrbei Vodă” din Călărași. Din februarie 1940 a fost angajat în postul de pedagog la Gimnaziul din Călărași, iar în noiembrie a fost încorporat în Regimentul 5 Artilerie Călăreață, în garnizoana Medgidia din Constanța. Din 22 iunie 1941 a plecat pe front, luând parte la operațiunile de la Odesa, până în decembrie 1941, când a revenit în țară și a fost distins cu medalia „Bărbăție și Credință” clasa a II-a. În iulie 1942 a fost trimis iarăși pe front la operațiunile din Cotul Donului, de unde a revenit în țară în aprilie 1943. La 15 septembrie 1943, fiind în concediu, a susținut examenul pentru numirea în funcția de comisar ajutor, apoi a fost din nou concentrat pe front. În mai 1944 a fost rănit pe front, și trimis la spitalul din Galați, unde a fost însănătoșit, apoi desconcentrat în iulie 1944 și numit comisar ajutor la Chestura Poliției Municipiului Arad, numire care i se făcuse cu data 18 noiembrie 1943, fiind repartizat la Comisariatul de Poliție Pecica-Frontieră. De la 1 august 1944 a fost din nou concentrat și trimis la Școala de Artilerie, având gradul de sergent cu termen redus. A fost desconcentrat din armată la 25 iunie 1945 și a revenit la Chestura Poliției Municipiului Arad, de unde a fost repartizat la Comisariatul IV de Poliție, până în mai 1947, apoi mutat la Comisariatul III de Poliție, de unde a fost mutat la conducerea Detașamentului de Muncă din Serviciul de Siguranță al Județului Arad, conducând și Biroul Controlului Străinilor, în lipsa comisarului Răducanu Alexandru, care a fost detașat provizoriu la Comisariatul de Poliție Curtici-Frontieră. Comisarul Rafila Alexandru, șeful Serviciului de Siguranță al Județului Arad, l-a apreciat ca „fiind atașat regimului și se poate conta pe el”, deoarece din 1944 se încadrase în Partidul Socialist Democrat, apoi în Partidul Comunist Român. Din octombrie 1948 a fost repartizat iarăși la Chestură. De la 24 ianuarie 1949 a fost încadrat locotenent de miliție, unde probabil, nu a mai fost mult timp angajat¹⁰⁵.

Mihu Ștefan. Născut la 2 ianuarie 1922 în localitatea Grănicei (Arad). Absolvent a 7 clase primare. A fost încadrat agent de poliție în Chestura Poliției Municipiului Arad, la 30 mai 1945. A avut probleme disciplinare și, în iunie 1945, a fost detașat la Comisariatul de Poliție Halmeu-Frontieră, apoi a revenit la Arad. La 15 noiembrie 1945 a fost trimis în delegație să însoțească 5 infractori arestați, la Curtea Militară Timișoara. De la Gara Timișoara a plecat pe jos cu ei, s-au oprit la mai multe bodegi, s-a îmbătat și a adormit la una din aceste birturi. În timpul somnului său, cele 5 persoane

¹⁰⁵ Idem, nr. 50.

arestate au fugit, după ce și-au luat probele și un act de identitate al agentului. După ce a fost pedepsit disciplinar, o instanță judecătorească l-a condamnat la 6 luni închisoare corecțională și o amendă, pentru un furt pe care îl săvârșise înainte de a fi încadrat polițist. Cu data 18 februarie 1946 a fost îndepărtat din funcție, pentru gravele greșeli săvârșite¹⁰⁶.

Onițiu Pamfil. Născut la 17 septembrie 1915 în localitatea Ațintiș (Turda). Absolvent a 6 clase primare, a îndeplinit stagiul militar în Regimentul de Jandarmi Teleorman, în perioada 1937-1940, fiind trecut în completare cu gradul de sergent. A fost încadrat în funcția de gardian public la Chestura Poliției Municipiului Arad, în serviciul de pază, cu data 1 mai 1941. A îndeplinit cursul Școlii de poliție științifică – Secția a III-a din Timișoara, în perioada 20 septembrie 20 decembrie 1941. Pentru modul de îndeplinire a atribuțiilor profesionale a fost promovat în gradul de agent de poliție, la 10 noiembrie 1942, fiind transferat la Comisariatul de Poliție Pecica-Frontieră, iar cu data de 21 iunie 1943 a fost detașat la Chestura Poliției Municipiului Arad, unde a desfășurat diverse activități polițienești, precum și aceea de secretar al Sindicatului polițienesc. La 17 august 1947 a fost ales secretar la Sindicatul Unic al Salariaților Publici din Județul Arad, fiind scos din activitatea polițienească. La 24 ianuarie 1949 a fost „vărsat” în Direcția Miliției Județului Arad, cu gradul de plutonier de miliție. A fost pus în cadrul disponibil cu data 4 martie 1950, fiind apoi urmărit de Securitate, pentru problema de fost polițist. La 11 aprilie 1957, U.M. nr. 0232 din Timișoara, a înaintat Tribunalului Militar al Regiunii a III-a Militară din Cluj, un număr de 4 dosare personale ale fostului agent Onițiu Pamfil pentru cercetare¹⁰⁷.

¹⁰⁶ Idem, nr. 515.

¹⁰⁷ Idem, nr. 606.